

Bajza József
Általános Iskola
Emlékkönyv
2003.

1953 - 2003.
Bajza József Általános Iskola

*Minden jog fenntartva. Jelen könyvet vagy annak részleteit a
Kiadó engedélye nélkül bármilyen formátumban vagy eszközzel
reprodukálni, tárolni és közölni tilos.*

Az évkönyvet szerkesztette:
Kohodné Tóth Andrea ig. helyettes
Kovácsné Szomolányi Erika ig. helyettes

Felelős kiadó: Ágotai Ferenc igazgató
Bajza József Általános Iskola
1046 Budapest, Bajza u. 2.

Tördelés és számítógépes grafika:
Belovári János

Emlékkönyv

Újpest
2003.

Ötven éves a Bajza József Általános Iskola

*Köszönjük
támogatóinknak a
jubileumi kiadványhoz
nyújtott segítséget!*

ACTIVE CONSULTING Bt.
1045. ISTVÁNTELKI U. 11.
370-01-16
06-209-732-189
BIZTONSÁGTECHNIKA
RIASZTÓ
KAMERÁK TELEPÍTÉSE
BELÉPTETŐ-RENDSZEREK

ERDÉLYI JÓZSEF

SIMONDÁN ANDRÁS

Tisztelt Olvasó!
Kedves Jubiláló „Bajzások“!

Különleges Kiadványt tart kezében a Kedves Olvasó, hiszen a Bajza József Általános Iskolánk félévsszázados fennállását ünnepli.

Az 1953-ban alapított általános iskola -Újpest kertvárosában öt évtizede szolgálja az itt felnövekvő gyermekeket, családokat. Ez az Emlékkönyv időutazásra hív valamennyiünket. A lapokon megelevenednek a szeretett iskola mindennapjai, oktató-nevelő munkájának fejlődése, hagyományainak kialakulása, az örömök, di-csőségek, diákos botlások - szóval mindaz, amitől ezt az iskolát a „BAJZÁNAK“ hívjuk.

A „Bajzába“ természetesen „Bajzások“ járnak, s azt, hogy az iskolában töltött diákévek milyen mély kötődést alkítottak ki, leginkább azok a pedagógusok igazolhatják, dolgozni is visszatértek az Alma Materbe. A családi házas környezetbe jól illeszkedő, megszépült külsejű épület azt a harmóniát sugározza, mely mindig is az iskola jellemzője volt: az Újpest-szerte híres, magas színvonalú oktató munkát, s nevelési rendszerében a legnagyobb hangsúllyal szereplő szigort.

Az iskolát fenntartó Újpesti Önkormányzat nevében azt kívánom, hogy a „Bajza“ megőrizve minden erényét - a XXI. században is jól, korszerűen, a klasszikus nevelési értékeket közvetítse diákjainak.

S ha az iskolában, az iskoláért munkálkodó pedagógus és nem pedagógus felnőttek, szülők továbbra is felelősséggel folytatják áldozatos munkájukat, a „Bajza“ változatlanul jó, szeretett iskolája lesz a következő generációknak is.

Kelt Újpesten, 2003 áprilisában

Hock Zoltán
Újpest alpolgármestere

Köszöntő helyett KÖSZÖNET!

50 éve működik ez az intézmény. Ebből 22-t együtt éltem „VeLe“. 12-t mint vezetője. Emlékkönyve élén illik, kötelezően köszöntenem őt. Illene dicsérnem, magasztalnom, értékelnem előnyeit. Beszélnek, beszéltek helyettem a tények, a számok, az eredmények. Most inkább úgy érzem akkor köszöntöm igazán, ha köszönetemet fejezem ki.

Köszönöm egykori főiskolai TANÁROMNAK, dr. Sipos Lajosnak, hogy felhívta a figyelmemet egy újpesti iskola álláshirdetésére, s be is ajánlott. Köszönöm IGAZGÁTÓMNAK Varga Dezsőnek, hogy alkalmazott, hogy hagyott dolgozni, hogy elviselt, hogy megvédett, ha kellett. Köszönöm kollégáimnak, munkatársaimnak, hogy befogadtak, diákoknak, szülőknek, hogy elfogadtak. Köszönöm a BAJZÁNAK, hogy teret adott, köszönöm, hogy sok küzdelem mellett rengeteg örömet, sikert, elismerést, s OTTHONT adott. Köszönöm, hogy itt élhetek. Úgy gondolom ennél többet köszöntésképpen nem mondhatok.

S remélem, hogy az eltelt 50 év alatt minél több diák, szülő, pedagógus érzett, érezhetett hasonlót e falak között. S kívánom, hogy ez még nagyon sokáig így legyen.

Ágotai Ferenc
igazgató

Tóth Árpád: Köszöntő

Te kedves udvar, meghitt, régi termék,
Te ötvenéves drága iskola,
Ma minden régi híved újra gyermek,
S köszönt, mint kisdíákok friss sora,
Ma összegyűlünk e szelíd szigetre,
Melynek vihar nem ronthatja falát,
Ma összébújunk szépen szívedre,
Mint anya szívére a kis család.

Ma nem fáj úgy, hogy sok vágy semmivé lett,
Mióta messze hagytuk falaid,
Hogy prózává hervasztotta az élet
Gyermekkorunk tavaszi dalait,
Hogy gyakrabban láttunk tövist, mint pálmát,
S hogy hajunk is már itt-ott szürkülő,
Mint hogyha ifjúságunk arany álmát
Bús ezüstté alkudná az idő.

...S volt veszteségünk más is, sajgatóbb,
Mint az egyéni élet törpe búja,
Volt fájdalmunk, egekre jajgatóbb,
Egy egész nap nagypénteki borúja.
Rajtunk e bú még, csüggedezve árván,
Nehéz szívünk ettől koraöreg,
Körültekintünk: int-e még szívárvány?
A magyar húsvétot ki éri meg?

És rád tekintünk, és megilletődve
Látjuk virágzó ifjúságodat,
Mely büszkén és bízón néz a jövőbe,
S új ötven évet friss kedvvel fogad.
Csak emberlétben nagy szám az az ötven,
Amely után már lejtős lesz az út,
De a Te pályád csak szebb ívbe szökken,
Minél több ötven évvé nő a múlt.

Köszöntünk hát, ifjú, erős anyánkat,
S míg lábunk szentelt küszöbödre hág,
Úgy érezzük, körödben újra áthat
A szívedből áradó ifjúság.
Újra tanítsz az életbe kimennünk
S büszkén vinni bölcs tudást, ép hitet
És vallani: nem hullhat romba bennünk,
Amit a jó iskola épített!

Jó iskolánk! még sok-sok ötven évet
Érj meg, virulj, légy fénylő, tiszta, nagy,
Köved közt lüktessen az ifjú élet,
Ezer meleg szív, ezer büszke agy,
Nemes tanárok, sok nemes tanítvány
Hírét növeljék e tisztes falak -
S ne álljon meg közöttük soha hitvány,
S ne rontsa fényük soha rút salak!

Így juss el ama szent jövő elébe,
Mikor megint boldog lesz a magyar,
Régi erények, régi nagyság népe,
Bár minket tán már rég a sír takar,
Te élj helyettünk majd, és Te neveljed
Unokáink is híven s igazán,
S legszebb ünneped akkor ünnepeljed,
A feltámadás édes tavaszán!

Névadónk emlékére

Bajza József - elsősorban kritikus volt, emellett publicista, szerkesztő és költő. A reformkor magyar irodalmának kiemelkedő alakja.

1804-ben született Szücsiben, birtokos nemesi család gyermekeként. Jogot végzett, de ügyvédi vizsgát nem tett, ügyvédi gyakorlatot sem folytatott. Birtokait bérbe adta, hogy egyetlen szenvedélyének, az irodalomnak élhessen.

Költőként kezdte, majd műfajelméleti tanulmányokat írt, de hamarosan kiderült, hogy igazi területe a kritika. Kisfaludy Károly halála után szerkesztette az Auróra című lapot, majd 1837-től 1843-ig Vörösmarty Mihállyal és Toldy Ferencsel a kor legszínvonalasabb irodalmi folyóiratát az Atheneumot. Ők hárman alkották azt a triumvirátust, amely a magyar irodalmat szinte teljhatalommal irányította.

Politikai egységükről Bajza így nyilatkozott:

„A baladás elve az, mit az új iskola rendíthetetlen elvének vall, az új iskola, melynek nemcsak nyelvi vagy literátori, hanem általában minden baladás barátai tartoznak.“

Bajza a Nemzeti Színház első igazgatója volt. 1848-ban Kossuth Hírlapját szerkesztette. Világos után sógorával, Vörösmartyval bujdosott.

Elszegényedve és elnyomorodva tengődött. A megpróbáltatások évei felőrölték idegrendszerét. 1853-ban halt meg Pesten.

Életművének alapmotívuma volt a nemzeti szempont:

„Nekünk mindent alá kell vetnünk ezen fő eszmének: nemzetiség, mindent, így a művészetet is ennek gyarapítására használnunk.”

Bajza - történelem

Valóban nagyon drága nekünk ez az iskola. A zöld lombok közül kikandikáló ablakok hosszú sora, az immár megújult halványzöld falak, amelyeken belül számtalan kisdiák nevelkedett, növekedett, okosodott.

Sok sikeres ember kapta meg az oly fontos alapokat. A hétköznapi lelkiismeretes szakemberei közül is sokan kerültek ki innen, akik becsülettel állják meg helyüket.

1953-ban kezdődött meg a nevelés és tanítás iskolánkban. Újpest legszebb részén a kertvárosban, gyönyörű zöldövezetben emelkedik a kedves, család-

dias épület. Az első években csak az utcai része volt meg, később terjeszkedett, tornaterem épült. A tanulólétszám növekedésével az ebédlő is kevésnek bizonyult. Barátságos, világos ebédlő épült, az udvar felőli részen tágas, új tanteremmel gyarapodtunk. Az épület kétszintes. Mindig nyolcosztályos iskola volt. Az utóbbi években a létszám gyarapodott, így előfordult, hogy három első osztályt indítottunk.

Régebben a kisebb létszám miatt a gyerekek, tanárok és szülők jól ismerték egymást. A tanulólétszám az évek során nőtt ugyan, de a családi légkör továbbra is megmaradt.

Régebben és most is szívesen dolgoznak a kollegák ebben az iskolában. Kiemelhető a szülőkkel való jó kapcsolat. Mindig megértő, segítő partnerek voltak, és ma is azok maradtak. Gyermekük érdekében segítik az iskola munkáját.

Varga Dezső, egykori igazgatónk szerint a Bajzába csak kivételes képességű, alapos felkészültségű szakemberek jöhettek tanítani, akik hírnevet szereztek iskolánknak. Ez a hírnév a mai napig él. Igen sokan szívesen íratják, íratnák hozzánk gyermekeiket, ha volna elég helyünk. Hogy munkánk alapos, bizonyítja az a sok továbbtanuló, akik becsülettel megállják helyüket a középiskolákban.

A tanár számára a legnagyobb elismerés az, amikor régi tanítványok, szülők köszönik a munkát és a szeretetet, amit ebben az iskolában kaptak. Úgy érezzük, bíznak bennünk és ez további munkára ösztönöz.

Dr. Vértés László
osztályvezető főorvos
levele

Újpesti családból származom, Pest-Pilis-Solt-kiskun megye ezen városában születtem 1946-ban. A Rózsa utcában laktunk, amikor 1952-ben az Erzsébet Utcai Általános Iskolába kerültem.

Szeretett anyám nővére, Gádoros Aranka, kereszt-anyám, magyar- történelem- német szakos tanár volt a Komját Aladár Utcai Általános Iskolában. Otthon - 1953-ban- hallottam: új iskola nyílik a Bajza utcában. Édesanyám 4 éves koromban tanított meg kerékpározni, rögtön ellátogattunk az új intézményhez.

A közelben lévő Munkácsy Mihály utcában lakott a család egy kedves ismerőse, akit gyakran látogattam meg, mindig az új iskola felől. Láthattam - szép, rendezett, virágos. Alsó tagozatos korom óta vöröskezesztes vagyok, kerületi egészségügyi versenyeket szerveztem. Akkor ismertem meg a „Bajzásokat“. Csupa olyan gyerektársra leltem, akivel jó barátságba kerültem. Őszintén dicsérték iskolájukat. 1960-tól a Könyves Kálmán Gimnáziumot látogathattam, ahol sokkal előbb szeretett édesapám is tanult. Az osztályban, évfolyamon újabb találkozás a „Bajzásokkal“.

Azután felvettek a Budapesti Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karára. Persze, kérdeztük egymást, ki honnan jött. Mindig jó volt hallani: „Újpestről“. / A többiek általában „budapestinek“ nevezték magukat. / Bizony tovább érdeklődtem, melyik általános iskolába járt? Erzsébet utcai „származású“ nem volt, de „Bajzás“ igen!

Az előbbieket alapján bizonyára nem meglepő: 1965-től tanulhattam, tudományos munkát végezhettem Újpesten, és ha a fiatal beteg a Bajza utca környékén lakott, szokatlan kérdést tettem fel: melyik általános iskolába járt? „A *Bajzába*“- mondták többen is. Többen rögtön hozzátették: „nagyon jó sulis volt.“

50 esztendő, fél évszázad.

Köszöntöm a Bajza József Általános Iskolát, Ágotai Ferenc igazgató urat és pedagógus társait, mindannyian a világ egyik legszebb hivatását választották.

További sok eredményt, örömet kívánok tisztelettel, szeretettel!

Szívesen lennék diák a Bajzában

Amikor három évvel ezelőtt, szaktanácsadói munkám kezdetén az Igazgató úr hívására először léptem be a Bajza utcai Általános Iskolába, már akkor megfogott az iskola otthonos hangulata, egyéni varázsa.

Személyesen addig még nem jártam ott, de már első alkalommal sem mentem idegenként.

Barátaimtól sok szépet is jót hallottam az iskolában dolgozó tanárokról és arról, hogy miért jó BAJZÁS diáknak lenni. Azóta jónéhány alkalommal magam is megtapasztaltam, hogy miért is olyan jó ott tanulni és a BAJZÁSOK nagy családjába tartozni.

Az angol nyelvi versenyekre, játékos délutánokra készülve láttam és éreztem, hogy minden a gyerekekkel és a gyerekekért történik.

Angol szakos kollégáim nagy szeretettel, lelkiismeretesen szervezik a csoportokat a nyelvi versenyekre és igazi otthont adva készülnek az iskola által szervezett rendezvényekre.

Köszönet a munkájukért!

Dr. Horváthné Tátrai Mária
angol nyelvi szaktanácsadó
ÚPSZK

Visszaemlékezések

Amikor én még bajzás diák voltam (1967-75)

Amikor én még *bajzás* diák voltam, két műszakban volt tanítás. Emlékszem elsőként, egyik héten délelőtt, másikon délután volt oktatás a tantermek jobb kihasználása érdekében. Ekkor még a földszinten csak napközis foglalkozás folyt, és a Munkácsy utca felé eső bejárat mellett volt az „étterem“. Így az udvar teljes egészében a mozgást szolgálta, bár nyáron kissé poros volt a murvával felszórt homok.

Amikor én még bajzás diák voltam, osztályunk létszáma 19 fő volt. Órákon mindenki szóhoz jutott, mindenkire tudott időt szakítani a tanító néni.

Amikor én még *bajzás* diák voltam, kétféle szünetet tartottak az órák között. Nagy szünetben mindenki kedvére rohangálhatott a tetemes méretű udvaron. Ekkor még nem foglalt el belőle helyet tanterem, étkeзде, tenispálya, hőközpont. Kis szünetben az emeleti folyósók kiszélesedő végeinél kellett párosával körbe-körbe sétálni, tanári felügyelettel. Órákon hátra tett kézzel illet ülni. Természetesen a köpeny viselése akkor is kötelező volt. A tantermekben még volt katedra, de a tanár tekintélyét már akkor sem ez biztosította.

Amikor én még *bajzás* diák voltam, a fűtés cserép-kályhákkal történt. A kályhák ajtaja a folyosóról nyílt, így akkor is tudták táplálni a tüzet, mikor a teremben tanultunk. A kályhát a „pedellus“- János bácsi rakta. Ő akkor vált híressé, mikor Svédországba disszidált, majd egy igazi Volvóval tért vissza. Ez maga volt a csoda. Tudni kell, akkoriban a „keleti“ autók is ritkaság számba mentek. A kevés autónak előnye is volt. Másodikos korunktól fogva délutánonként biciklivel tekeregtünk a kerületben. Csapatostul jártuk a környék utcáit, anélkül, hogy jelentős balesetveszély fenyegetett volna. Persze néhány út már akkor is kivételnek számított, pl. az Árpád út, melynek Rákospalota felé eső vége akkor, még sorompóban végződött és ott járt az 55-ös villamos.

Amikor én még *bajzás* diák voltam, léteztek „grundok“. Így számunkra „A Pál utcai fiúk“ története hiteles valóság volt, hasonló élményeket átéltünk, pl. az Eötvös-Jósika-Munkácsy utca által határolt üres telken. Emlékezetes eseménynek számított a gázvezeték építés az Eötvös utcában, melynek árkát hetekig „lövészárokként“ használtuk. Miután elkészült az aszfalt burkolat, következett a foci. Táskánkban mindig volt teniszlabda, két-két táskából készült a kapufa.

Néha az egész „10-es meccs“ lezajlott, mire arra tévedt egy autó. Télen a sima és jeges aszfalton remek táskacsúsztató versenyeket tartottunk, szüleink „örömeire“.

Amikor én még *bajzás* diák voltam, oktatási reform

zajlott. Felső tagozatra, bevezették a „kabinet rendszert“.

A dolog lényege: egyetlen osztálynak sincs saját tanterme, ahová a szaktanár megy oktatni, hanem az osztály keresi fel a tantárgyanként jól felszerelt termet. Ma is emlékszem László Kata néni által tetszetősen berendezett történelem-földrajz kabinetre. Itt valóban élmény volt tanulni. A fizika kabinet másfajta élményeket is adott. Itt egy asztal körül hatan ültünk. Az asztallap fényes, sima műanyag lapból készült, melyet alumínium „L“ idom szegélyezett. Ennek pereme lett a partvonal, a 20 filléresekkkel vívott gombfocimérkőzésekhez.

Egy - egy mérkőzés izgalmához az intó esélye is hozzátartozott. A biológia-kémia kabinet fegyelmét Csák Kálmán tanár úr jól elhelyezett „kokija“ biztosította kobakunkon, mely nem „Makarenkói módszer“, de hatásosnak bizonyult, főleg egy olyan pedagógustól, aki egész életre szóló tudást adott. A mi „kabinetünk“ az ének-zene-rajz terem lett, mivel osztályfőnökünk Dr. Pakuts Béláné, Erika néni, az ének tanár volt. Ő akkor pályakezdő osztályfőnöknek számított; mi voltunk az első osztálya.

Szívvél-lélekkel mindent megtett értün és mi szinte rajongtunk érte. Ballagás után megittuk a „pertut“ és egészen vidékre költözéséig tartottuk a kapcsolatot.

Amikor én még *bajzás* diák voltam, sportudvart építettünk. Igen, a megfogalmazás helyes. Közösén építettük: szülők, gyerekek, tanárok. A mai kézilabda pálya „alapozását“ az aszfaltozás előtt, saját kezűleg

végeztük, miként a salak szétterítését is a 60 méteres futópályán. Emlékszem Varga Dezső igazgató bácsi saját 1200-as Ladájával végezte az úthenger munkáját, hogy kellően tömör legyen a pálya. Ezt megelőzően készültek el a gyakorlati tantermek az öltözők felett. A tananyag része lett előterének lambéria burkolása, melyet Kozári tanár úr szigorúan ellenőrzött. Néhány emeleti tanterem parkettázása előtt, testnevelés foglalkozás tárgyát képezte a beton padló feltörése és a törmelék földszintre juttatása. Ezt rendkívüli módon élveztük, mivel a gyakorlatban azt jelentette, hogy ki kellett hajigálni az emeleti ablakból a beton darabokat. Egy nyolcadikos fiúnak ez méltó kihívás volt.

Amikor én még *bajzás* diák voltam, nevezetes farsangok zajlottak az iskolában. Eleinte a tornaterem adott otthon a rendezvénynek. Emlékszem olyan hírességek is felléptek, mint Németh Gábor és *Lojzi*, akik néhány évfolyammal feljebb jártak a Bajzába. Ők később valóban sztárok lettek. (Lásd: Mini, Skorpió, stb. együttesek.) Később a farsang kinőtte a tornatermet és átköltözött az „Úttörőházba” (Ma ismét Katolikus kör). A bálkirály és királynő a legjobb tanulókból került ki. Az udvartartás nyolcadikos osztálytársaikból állt. Volt hoppmester is és alsósokból udvaribóócok. Az a megtiszteltetés ért, hogy Horváth Zsuzsa oldalán én is lehettem bálkirály. Emlékszem reneszánsz jelmezben táncoltunk parókában, mely a legnagyobb feltűnést a Vécsey cukrászdában keltette főpróba után.

Ma már nem vagyok *bajzás* diák. Orvos lettem.

Egykori osztálytársaim közül sokról nem tudok, mert a kerületben zajló lakótelep építés miatt „szanálták” házaikat. Szétszórták a régi barátokat. Azok, akikről tudok (8-9 fő), egy kivételével diplomások lettek. Ketten még a rendszerváltás előtt Németországba (NSZK) települtek. Ott is megállták a helyüket, mint értelmiségiek. A párhuzamos osztályból Rády Jutka a Bajza kerületileg elismert tanára lett. Mindez a Bajza József Általános Iskolától kapott biztos alapoknak köszönhető. Remélem fiaim, akik jelenleg a Bajzába járnak, hasonlóan fognak emlékezni az alma mater-ra.

Dr. Brassányi Pál 2003-03-30.

Amikor én még bajzás tanár voltam...

"Az iskola dolga, hogy megtaníttassa velünk, hogyan kell tanulni, hogy felkeltesse a tudás iránti étvágyunkat, hogy megtanítsen bennünket a jól végzett munka örömére és az alkotás izgalmára, hogy megtanítsen szeretni, amit csinálunk, és hogy segítsen megtalálni azt, amit szeretünk csinálni!"

Szent-Györgyi Albert

Ez a húsz év volt életem legszebb időszaka. Nem véletlenül mondom ezt, hiszen az első két év, s talán az utolsó három nem a legideálisabb éveim közé tartozik.

Ami miatt jól éreztem magam, az a tantestület összetétele, a testület szellemisége volt. Az volt a jellemző a társaságra, hogy amikor kellett, húzott, amikor kellett, tudott tisztességesen lazítani.

Ha valamit kellett csinálni, mindenki jelentkezett, csinálták. S úgy érzem, mindenki megtalálta a kedvére való munkakört. A szülőkkal, gyerekekkel is nekem s a kollégáknak sikerült jó kapcsolatot kialakítani.

Varga Dezső

Nagyon rövid időt töltöttem az iskolában, ennek ellenére nagyon jó emlékeim vannak, s a további 40 éves pályám szempontjából meghatározó élményeket szereztem itt. Kis létszámú iskola volt, a gyerekek, tanárok, szülők jól ismerték egymást. Minden szempontból családi iskola volt. Először s talán utoljára találkoztam a bizalomnak annak a légkörével, melyben soha nem fordult elő, hogy ne azt érezsem, hogy amit csinálok, abban megbíznak.

Kalmár Józsefné

Ötven éves a IV. kerületi Bajza utcai iskola!

Ez az évforduló számomra egyszerre örömteli és szomorú. Örömteli, mert szeretetteljes, összetartó, segítőkész tantestületben tölthettem el harmincnégy évet (még leírni is sok), szomorú, hogy számomra már csak múlt időben létezik a félszázados évfordulón.

1957. augusztusában kaptam meg a kinevezésemet ebbe a kedves, vidékies kinézetű, kertvárosi iskolába. Ez alatt az idő alatt több igazgatóhoz is igazodtunk: Halászné, Michnáné, Börcsök István, Varga Dezső, akik mindig körültekintően, segítőkészen adták át a feladatokat.

Az iskolai fegyelem kerületi szinten is igen jó volt, a tanárok egyöntetű magatartásbeli követelményeinek eredményeként. Nyolcadik osztályra tanulóink zömében a természet törvényeinek megfelelően nagyra nőttek tudásban, erőben, érzelemben és szépségben.

A legelső osztályom a 8.a osztály volt, mivel ez előző osztályfőnökük családi okok miatt elment az iskolából. Ők, de az utánuk következők is megértették, hogy a tudás mindennek az alapja, hogy milyen feladatok hárulnak rájuk a magatartás, tanulás és az osztályközösségi munkában.

Az életjelenségek megértésében, az alapvető biológiai, fizikai, kémiai folyamatokra vonatkozó ismere-

teket megszerezve, élethivatásuk is alakulóban volt Dr. Bodainé, Prennerné és Csák tanár úr útmutatásával.

A társadalomtudományok megértését, hasznosságát Egyedné, Polgáriné, Lászlóné és Nagy Attila tanár úr segítették.

A magyar helyesírás nehéz szabályait, az irodalmi műveket, kötelező olvasmányokat filmvetítések, kiállítások, könyvtárlátogatások tették előbbé a tanulók számára, Gyenesné és Bartha Kató néni irányításával.

A művészettörténet alapvető stílusait, alkotásait, létrehozóit, a zeneirodalom nagyjainak életét, műveiket a rajz- és énekórákon Horváthné, Siklósiné, Antal Anci néni és Pakuts Erika néni ismertették. A tanulók ismereteit rendszeres kiállítás-látogatással, lemezhallgatással bővítették.

A különféle munkaeszközökkel való bánásmód elsajátítása, önálló tárgyak, kézimunkák készítése Medgyessyné Ildi néni, Kozáry és kecskés tanár úr útmutatásával történt.

Az idegen nyelv az én időmben az orosz nyelv volt. Aki akarta és szorgalmas is volt, meg is tanulta anynyira, hogy a középiskolában is boldogult. Az órai negyvenöt perc, néha közel negyven gyermeknek bizony irreálisnak bizonyult a nyelvtanuláshoz, begyakorláshoz. Azért voltak levelező-szakköreim, így több győztesem is volt a tanulmányi versenyeken.

A kerületi versenyeken tanulóink minden tantárgyból igen jó eredményeket, dobogós helyeket értek el szaktanáraik lelkiismeretes felkészítő munkája eredményeként.

Vidám, egészséges pihenést, a gyermekek testi erejét, ügyességét biztosították a testnevelési órák, sportvetélkedők Dr. Sántha Ferenc, Haffner Ferenc és Villám Károly tanár úr vezetésével.

Jó leírni, hogy az évek során a tanárok és diákok között jó, bensőséges kapcsolat alakult ki a sokféle tevékenység nyomán. Később, amikor az életben is találkoztunk, szívesen idézték fel a *Bajzás* évek történetét a vidám, gondtalan kirándulásokat. Bennünket pedig öröm töltött el elért sikereinkért.

Később is szívesen hozták vissza hozzánk gyermekeiket, mert híre volt az alsó tagozat kiváló alapozó munkájának is.

Csak az osztályaimra, az ott tanító kartársakra emlékeztem a 34 év megszépítő távlatából.

Nagy Istvánné

Kedves *Bajzásaim*, Idősek és Fiatalok!

Nem „32 éves lettem én...“, hanem 32 évet töltöttem el a Bajza falai között!

Egészen fiatalon, 23 évesen kerültem oda 1957-ben, és 1989-ben onnan mentem nyugdíjba.

Nemcsak a számok ezek, Kedveseim, hanem egy

egész élet! Hiszen szeretett pályámból csak 3 évet töltöttem vidéken, a többit mind a Bajzában. Nagyon sok mindent megértem ott a 32 év alatt. „Csak a szépre emlékezem...“, mert ott minden szép volt!

Az elején kezdve: egy életre szóló barátság kezdődött ott 1957. őszén Joli nénivel, az orosztanárnővel, akivel együtt kerültünk oda, és még most is rendszeresen találkozunk, meséljük egymásnak egyhangú, öreg napjainkat. Aztán ott volt Boday Anikó néni, a „született újpesti“, aki kedves, irónikus humorával irányított bennünket, az újakat, és mindenben segített bennünket okos tanácsaival. Sajnos ő már nincs közöttünk.

Na és ott volt Kálmán bácsi (Csák tanár úr), aki tanár és diák előtt örök példakép lehet: *a pontosság, precizitás, végtelen lelkiismeret, segítőkészség* jó tulajdonságaival.

Igazgatóim közül csak Varga Dezső bácsit említem, mert őhöz á fűz a legtöbb szeretet! Nagyon jó volt az ő keze alatt dolgozni! Észrevette a jót a munkánkban benne volt a tantestület együttes szórakozásaiban és végtelenül szeretett Benneteket: „Gyerekek“!

No, és most az ifjúságról! Rengeteg emlékem van, hiszen minden tanévben 4 osztályban tanítottam, és magyarórák száma hála istennek, mindig sok volt! A 32 év alatt 128 osztály, és hány tanuló? Ezt már nem számolom, mert a magyartanárnak gyenge oldala a számolás! De hány dolgozatot javítottam? Minden évben osztályonként 6 kötelező irodalomdolgozat

volt. Mindenhová magammal vittem a füzetjavítást. Utaztunk hétvégére az Alföldre, a vonaton is a füzeteket javítottam.

Nagyon sok kedves tanítványom volt, de most már mindegyik kedves! Velük kapcsolatban is sok szívhez szóló emlékem van. Mentőautóban, orvosi vizsgálatra várva, villamoson utazva szólítanak meg régi tanítványaim. Büszke vagyok Korbuly Péterre, akinek hangját gyakran hallom a Kossuth Rádióban. Vermes Arankára, aki a Vasárnapi Újság egyik szerkesztője, a jólelkű Keszthelyi gyerekekre: Attilára, Ilikére, és Emmire, Alajosra! Oly sokat tudnék említeni! Igazgatóhelyetteseitek Tóth Andrea és Szomolányi Erika is tanítványaim voltak!

A végére hagytam a politikai helytállás mintaképét Ágotai Ferenc igazgató urat. Ő nem tanítványom volt, hanem fiatal kollégám, aki gyertyát mert gyújtani a magyarterem ajtajában október 23-án, amikor ezért még párttitkári felelősségre vonás járt!

Hát nem csodálatos, Gyerekek?

De az a sok szép és jó nemcsak a mi eredményünk volt, hanem azoké a lelkiismeretes szülőké. akik ezeket a gyerekeket hozzánk hozták nevelődni, tanítani. A szülők abban az időben rendkívül készségesek és segítőkészek voltak szinte minden területen.

Búcsúzom, kedves Bajzások! Továbbra is ilyenek legyetek, és szeretettel gondoljatok a régi iskolára.

Ady Endre szavaival élve:

„Föl, föl fiúk! Csak semmi félelem,
Ha az ember az marad, ami volt:
Nemes, küzdő, szabadlelkű diák!”

*Sok szeretettel a már 70. évébe lépő:
Bartha Kati nénitek*

1955. augusztus elsején helyeztek a Bajza utcai iskolába. Ekkor csak négy tanterem volt. Nyolcadik osztály még nem indult. A hetedikesek voltak a legidősebbek. Minden évfolyamon egy fiú- és egy lányosztály volt. Így a tanítást napi háromszori váltásban tudtuk végezni. A harmadik váltásnak a tanítás este 6 órakor fejeződött be. Ezekben az években természetesen még szombaton is tanítottunk. Ilyen nehéz körülmények között kezdődött a „bajzás” életem.

A következő évben felépült még négy tanterem a kiszolgáló helyiségekkel. Így már heti két váltásban tudunk tanítani. Majd a későbbi évekre elhúzódva épült fel a tornaterem, a műhely és az ebédlő. Az első években természetesen a szemléltető és kísérleti eszközök is szegényesek voltak.

Az állandó fejlesztés, beszerzés, bővítés hatására szerettem meg az iskolát. A szerteágazó tevékenység miatt sok időt töltöttem el az iskolában, így valóban a

második otthonomná vált.

Az építők sokszor megkérdezték, hová szereljék a víz-, a gázcsapot, milyen magas legyen az előadóasztal, milyen kapcsolótáblát szereljenek fel. A fizikai és kémiai kísérletekhez így minden fokozatú feszültséget elő tudtunk állítani. Évek alatt sikerült beszereznem minden szükséges szemléltető és kísérleti eszközt, gépeket. Ezek használata tananyagba való beépítése, órára való előkészítése de karbantartása, szervizelése, felújítása is nagy odafigyelést igényelt. Az órákon rendszeresen használtam diavetítőt, filmvetítőt, magnetofont, írásvetítőt. A csúcs az volt, mikor minden tanulónak volt a biológiaórákon bonc- és megfigyelőeszköze.

A kémiaórákon minden tanuló maga végezte az előkészített vegyszerekkel és eszközökkel a kísérleteket. Jó érzés volt, mikor a diákok a szünet után bejöttek a terembe és az előkészített eszközöket meglátva örömmel és érdeklődéssel kérdezték: Ma mit fogunk csinálni?

Az órákon sok sikerélményben volt részem. A tanulók igyekeztek a tananyagot elsajátítani. Biológiából, kémiából nem is volt bukás. A gyenge osztályzatból is kevés volt. Sikerélményemet még fokozta, mikor egy kiválónak tartott középiskolából tanulóim a felvételiről visszaérkezve beszámoltak a vizsgáról. Sokszor elmondták: „Nehezek voltak a feladatok, kevesen tudtuk megoldani. Tanár úrnak köszönhetem a sikert. Felvettek!”

Tanítványaim minden évben jól szerepeltek kerüle-

ti és fővárosi tanulmányi versenyeken.

Mi volt a siker titka? A jól tervezett órai munka, a sokoldalú szemléltetés és kísérletezés. Az óra elején átismételtük az előző óra anyagát.

Ezután a felelőknek megadtam a számonkérés kérdéseit. Minden felelő a régebbi tananyagból három kérdést is kapott. Így az elvégzett tananyagot állandóan ismételtük. Az új anyagot a tanulók bevonásával dolgoztam fel. Részösszefoglalásokat tartottam. Megszerkesztettük a rajzos, színes, szöveges táblai vázlatot. Az órát új szempontok alapján az óra végi összefoglalással fejeztem be. Így a tanulók rá voltak kényszerítve a rendszeres írásra, olvasásra, odafigyelésre.

A sikeres munkát segítette még az állandó, összehangolt, egymás munkáját segítő tantestület és a jól szervező, összehangoló, irányító igazgatók.

Összefoglalva: Mit jelentett számomra a Bajza utcai iskola?

Jó munkahelyi közérzetet, sikerélményt, az iskolához fűződő ragaszkodást, szeretetet, sok munkát és lehetőséget a fejlesztésben, beszerzésben. Ezek együttesen biztosították, hogy jól tudtam itt tanítani 33 évig, nyugdíjba vonulásomig. Lelkiismeretes munkámat több alkalommal jutalommal és kitüntetésekkel ismerték el.

Csák Kálmán

nyugdíjas biológia-kémia szakos tanár

Voltak, Vannak, Lesznek!

Iskolánk fennállásának 50. évfordulóját ünnepeljük.

Abban a szerencsében lehet részem, hogy ebből az 50 évből, immár a 29.-et tölthetem a tantestületben.

Kezdésem nehézségein sokat segített Varga Dezső igazgató, Pomázi Irénke, Bartháné Kati, Nagyné Jolika, Antalné Ancika, Csák Kálmán, Bodainé Anikó, Szántóné Eszter, Kozáry Vilmos, Pakutsné Erika, Kohodné Ida, / ha a névsor nem teljes, csak a memóriám hibája / és mindazok, akik akkor az igen családias környezetű iskola pedagógusai voltak.

Volt időnk magas színvonalú szakmai fejlődésre, volt időnk a nagy beszélgetésekre a kis tanári, kis kanapéján / ami most a bejárati ajtónál található, mint a régi idők tanúja /. Akkor valahogy mindenre volt időnk.

Nem rohantunk a tanulás befejeztével, fogékonyak voltunk egymás iránt és a szakmai munka is igen jól, eredményesen ment. Szép sikereket értünk el minden megmérettetésen. A kerületben „a Bajza” volt a CSÚCS!

Öröm volt bejönni, dolgozni, a csapat tagja lenni. Azok a kollégák, akik 50 éve kisebb, nagyobb eltéréssel együtt kezdtek, ma már megérdemelt pihenésüket töltik.

Aztán változások történtek a tantestület összetételében, az emberek életében, a nyugdíjasok helyét sok fiatal, új kolléga foglalta el. Az esetleg adódó prob-

lémákat, a súrlódásokat, mindig a legkisebb, legészrevehetetlenebb felületeken sikerült úgy megoldani, hogy sem a tanulók, sem a tanárok nem szenvedték hátrányát.

Varga Dezső igazgató nyugdíjba vonulása új igazgató választását tette lehetővé.

Ágotai Ferenc már a harmadik ciklusban jeleskedik ezen a poszton. A Bajzában kezdő, fiatal, lázadó pedagógus, szakmailag és a jelenlegi elvárásoknak megfelelően menedzser szinten is felnőtt pozíciójához.

Iskolánk külső és belső arculata sokat változott vezetése alatt. Szépültünk és épültünk kívül, belül.

Ugyan a tantestület összetétele már nem olyan stabil, mint régebben volt, de szakmai sikereink töretlenek. Sajnos néhány jó és sikeres kezdeményezésünk anyagi és emberhiány miatt nem folytatódhatott /számítástechnika az olvasás-írás segítésében, dőlt betűs írástanítás /.

Viszont boldogság önti el a szívemet, amikor arra gondolok, hogy két fiatal kollegám elnyerte az Év Tanítója címet: Kovács Zsuzsa és Temesvári Miklós.

Vannak közöttünk nem kevesen, akik itt kezdtek, és ma már ők

/Tóthné Varga Zsuzsa, Besenyiné Mariann, Csimma Ica, Kohodné Tóth Andrea, Parizánné Jankó Márti, Goór Kati, Kissné Timi, Szonntag Dávid/ a még meglévő régiekkel /Szmrtýkáné Erzsike, Pogányné Ili, Pálné Judit/ a hagyományok átadói, ápolói.

A *Bajzások Baráti Köre Alapítvány*, a Tanár-Szülő rendezvények, fórumok, nemzeti és iskolai ünnepeink a kirándulások, táborok, hangversenyek - mind-mind részei hagyománykörünknek.

A régi jól működő és igényelt hagyományok mellett újakat is igyekszünk teremteni.

Az iskola vezetősége az 1999 - 2000-es tanévben először írt ki pályázatot az Év Pedagógusa cím elnyerésére. A tanulók, szülők, kollégák véleménye alapján pedagógus napon egy kollega elnyerheti a szép, műves pecsétgyűrűt. Ennek első, boldog tulajdonosa Kissné Kapocsi Tímea lett.

Sok éven át alsós munkaközösség-vezető voltam, majd saját akaratomból átadtam a stafétabotot az arra szakmailag érdemesnek. Szintén saját elhatározásból nyugdíjba mentem, amikor ezt a szabályok lehetővé tették. Boldoggá tesz az az érzés, hogy úgy fejeztem be az aktív pályafutásomat, hogy mindvégig élveztem a kerület és az iskolavezetés szakmai elismerését. De csak módosítottam, nem fejeztem be semmit! Napközis lettem. Sok új ismeret, feladat várt rám. Új emberi, szakmai kapcsolatok alakultak a kollegákkal. Ez a munka is igen sok örömet, és egyben töltődést jelent számomra.

2002. pedagógus napján hatalmas meglepetés ért! A szülők, tanulók, kollegák szavazatai alapján másodikként az Év Pedagógusa, azaz a „Gyűrű ura“ lehettem!

Minden kollegámnak szívből kívánom, hogy egy-

szer ezt az elismerést érezhesse! Megtisztelő az is, hogy ezentúl, mint új hagyomány - az eddigi gyűrtulajdonosok dönthetnek a továbbiak odaítéléséről.

Iskolánk rendületlenül igyekszik a magunk alkotta és állította mércének, a szülői és kerületi elvárásoknak megfelelni.

Sajnos terveink nem csak rajtunk múlnak.

Hatalmas tervünk, vágyunk, álmunk a 6:3 sportcsarnok felépítése. Sokan sokat tettek már azért, hogy az alapokat letehessük. Hiszünk benne, hogy a jó szándék meghozza eredményét. Ha véletlenül nem sikerülne, büszkén mondhatjuk, nem rajtunk múltott, mi minden tőlünk telhetőt megtettünk!

Szomorú, hogy az utóbbi napokban ünnepünk, az 50. évforduló fényét beárnyékolja több olyan tényező, ami iskolánk anyagi ellátottságából, gazdálkodási kényszeréből ránk vetődik.

Reméljük, hogy lesz ésszerű megoldás gondjainkra és a döntéskényszer nem fog a minőségi munka romlásához vezetni!

Reméljük, hogy jó erőben, egészségben, béke-ségben, mindenki elégedettségével ünnepelhetjük az 50. évfordulót!

Akik Voltak, Vannak, Lesznek!

*Tóth Istvánné
ny. tanítónő*

Diák voltam, tanár lettem ...

Immár lassan kilencedik tanévemet töltöm a Bajzában, na persze nem azért, mert buktam volna: tíz év után újra régi iskolám szolgálatába álltam, csak most már a kíméletlen, csúf, gonosz tanárok oldalára pártoltam. Tíz éves távollétem alatt sok minden megváltozott az iskolában. Akkori tanáraimból és tanítóimból már csak néhányan ismertek fel, nagy többségük már nincs a tanári gárdában. Nagyszerű érzés volt egykori tanáraimmal munkatársi viszonyba kerülni.

Ha összefutok egy barátommal vagy ismerőssémmel, és elújságolom, hogy a Bajzában tanítok, félreértésbe keveredünk. Többségük a hatodik kerületi Bajzára gondol, és talán nem is tudják, hogy annál egy sokkal kisebb bár, de értékesebb „közösség”, a MI iskolánk. Bizony a „Bajza” fogalomra vált, melynek kivívásáért tanárok és diákok serege harcolt.

Büszkék lehetünk, hogy *Bajzasok* lehetünk, egy igazi közösség tagjai.

Diákként is láttam, most tanárként is tapasztalom, érzem, hogy a Bajza van a tagjaiért, és nem pedig fordítva, ami rendkívüli mértékben értékelendő.

Sportrendezvények, sportnapok, délutáni foglalkozások korrepetálások, ünnepségek, bulik és edzések színesítik, teszik változatossá „szürke iskolai napjainkat” így formálva egy nagy közösséget gyerekekből, tanárokból és szülőkből.

Főiskolai tanulmányaim alatt egy tucat iskolában

megfordultam, úgy általános iskolában, mint szakközépiskolákban vagy gimnáziumban, de egy helyen sem találtam ilyen közösségformáló összetartó erőt, ahol még a szülők is családtagok lehetnek. Ebből a szempontból az iskola egyedi, így mi is azok vagyunk. Csupa eltérő egyéniség, egy közös, szent cél elérésében: mindannyian azért vagyunk itt, hogy segítsünk, tanítsunk, és főként szeressük egymást.

Ezek vagyunk MI, a BAJZA!

Szonntag Dávid

Bajza - csak egy iskola a sok közül.

Gyermekkoromban számtalanszor összekeverték a VI. kerületi Bajzával. Mára - összetéveszthetetlen.

Csak egy iskola - olyan, mint a többi. Vagy talán mégsem. Nekünk, akiknek közünk van hozzá, nem csak egy iskola: olyan hely, amely életünk fontos színtere (így van ezzel mindenki bármelyik más iskolával, ha ott jól érezte magát). 24 év köt hozzá, így aztán volt időm kifürkészni varázsát, vonzását.

Az első nyolc évben diákként kószolhattam bele a suliba, majd a gimnázium és főiskola után tanárként ízlelgettem az itteni életet.

A következő tanévtől pedig a szülői oldalt is kipró-

bálhatom, hiszen ikergymerkeim elsősök lesznek az 51. tanévben.

Az iskola legfontosabb feladata az „emberségre” nevelés, személyiségformálás. Emberség: figyelem, türelem, tisztelet minden élet iránt, a gondolkodás tisztelete, törekvés - de nem könyöklés, önbizalom - de nem önhiúság, a siker és a kudarc elviselése, az alkalmazkodás képessége, tartás (gerinc), a szeretetre való képesség. Ez minden iskola feladata, a miénk is.

A vonzó lehetőségek, szülőt és gyermeket csábító ígérek mögött is ennek az igénynek kell megfelelni. Különleges programokra nem volt égető szükségünk, hiszen minden évben több a beiratkozni vágyó mint a férőhely. Ugyanakkor a kollegák kreativitása, újítani és jobbítani akarása, igénye a változatosságra tette lehetővé, hogy színt vigyünk amúgy sem egyhangú életünkbe (dólt írás, emelt szintű matematika, testnevelés tagozat, stb.)

A *Bajza* nem elitiskola, válogatás nélkül tanítunk itt gyenge, jó és kiváló képességű gyerekeket, mert azt valljuk, mindegyikükkel színesebb a világ, a közösségekben valamennyien fontosak.

Gyermekéveimből megmaradt emlékeimből felnőtt fejjel összesűrítve a legfontosabb gondolatok, melyeket az iskola sugallt: mindenki meg kell keresni a jót, azt erősíteni, mindenki fontos és érdekes, jó szóra, szeretetre vágyunk valamennyien, a nehézségeket próbatételként kell felfognunk, melyek talpra-

esettségünket edzik. Gyermekként persze ez sokkal egyszerűbb: jó volt bejönni az osztályba, mert mindenki barát volt, jó volt bejönni az iskolába, mert mindenki ismert mindenkit és jó volt a hangulat, jó volt szakkörökre, énekkarra járni, mert érdekes és vidám volt, és persze Ő is ott volt mindig. Jó volt a versenyekre járni, mert mindig dobogósok voltunk és büszkék voltak ránk, jó volt kirándulni és a várost járni, jó volt együtt biciklizni és korcsolyázni, jó volt létezni.

Később is kerestem ezt a fajta életörömet és biztonságot és bár a Berzsényi Gimnázium nagy közössége is hasonló szellemiségű volt, az osztálytársaim nagy része nem Bajza-féle iskolából került ki. Itt tanultam meg, hogy egy iskola hangulata és színvonala nem csak a tanárokon múlik.

Szerencsémre a főiskolán sok olyan tanártól tanulhattam, aki „látott belülről is általános iskolát“, így nem csatlakozhatom a fanyalgók táborához, akik szerint a fősvuli nem ér semmit.

Nagyon boldog voltam, hogy egykori igazgatóm, Varga Dezső örömmel fogadott, és itt kaphattam munkát. Eleinte furcsa volt egykori tanárain kollégájaként dolgozni. Sokat segítettek, óvtak és féltettek, mint saját gyermeküket, ugyanakkor a maximum teljesítmény kimondatlanul ugyan, de természetes követelmény volt - nemcsak számomra, minden friss pedagógus számára.

Azonnal osztályt is kaptam. Minden tanárnak az első

osztálya az „igazi“, de nekem mind az. Pedagógusként kellett rádöbbennem, hogy egy iskola nem lehet jó - jó szülők nélkül. Nélkülük a tanár munkája időpocsékolás, felesleges energiafeccsélés. Ha a szülő nem azt akarja gyermekének, amit mi, semmit nem tudunk értelmesen tenni. Ha a pedagógus nem képes a párbeszédre, akkor a szokásos út: iroda (szőnyeg széle), önkormányzat (fenntartói szőnyeg széle). Ha nem értünk egymással szót, azt a gyermek sínyli meg.

A nevelés pedagógusra eső része nagyon fontos dologban eltér a szülő felelősségétől: a pedagógusé olyan felelősség, amelyet a jelöltek tudatosan választottak, évekig való készüléssel és gyakorlati tapasztalatok megszerzésével vállaltak. A pedagógus hivatás-ként éli meg munkáját: feladata az emberformálás, melyhez nemcsak szaktudását használja, hanem teljes személyiségével hat. Nevelővé nem a diploma megszerzésével válik, hanem amikor bebizonyítja beleérző, kommunikációs, a konfliktusok tűrésének és megoldásának képességét, kialakult jövő- és emberképpel értékrenddel, önismerettel, szakmai azonosítással és hivatástudattal rendelkezik, jól ismeri a gondjaira bízott gyermekek világát, ismereteit tudatosan alkalmazza. Nem lesz tanár az, aki nem szereti a gyerekeket. Elmenekül a pályáról vagy eltávolítják, aki nem törekszik az előbb említett képességek kialakítására. Tisztelet és megbecsülés illeti mindazokat, akik nevelővé válnak, váltak.

És a szülői oldal? A pedagógusnak hivatása miatt

kötelező nevelővé válnia, a szülőtől ezt - hivatalosan - senki nem várja el, nem kéri számon, természetesnek kellene lennie. Sok családban szerencsére természetes is. Ahol nem, ott árulkodik a gyermek kiegyensúlyozatlansága, tiltakozása, kirívó viselkedése. Sajnos gyakran előfordul, hogy a szülő ellenséggé kezeli az iskolát, a tanárokat. Értetlenül állok gyűlölködő tízévesek előtt, mi lehetett az a negatív élettapasztalat, ami ennyi indulatot válthat ki belőlük. Azon túl, hogy ezzel gyermek és szülő megnehezíti a pedagógus munkáját (sebj, ez is feladat!), a legtöbbet sajátmagának, saját gyermekének árt.

Szeptembertől szülőként is megtapasztalhatom saját döntéseinket, programjainkat. Persze kényelmes dolog az embernek saját munkahelyére hordani a gyerekeit, de nem a kényelem volt az elsődleges szempont az iskolaválasztásban. Tudom, hogy ez az az iskola, ahol mindent meg fognak tanulni, amit kell, tudásuk biztos lesz, amivel könnyedén tovább tudnak majd lépni, lesz lehetőségük sportolni, zenét, nyelvet tanulni, szeretni fogják őket, jó programokon vehetnek részt és jól fogják érezni magukat, mert ez az az iskola, ahol a legfontosabb a gyerek.

Nem vagyunk tökéletesek, mi is elkövetünk hibákat, mint bárki más a saját szakmájában. De a törekvéseink az igyekezetünk mindig arra irányul, hogy lehetőleg valamennyiünknek jó legyen ide bejönni. Lehet, hogy nem sikerül minden esetben, de ez a célunk.

Az emlékkönyv összeállításakor nagyon jóleső ér-

zés volt olvasni a sok gyermekmunkát, mert nagyon fontos az ő értékelésük. Voltak komolytalanok is, egy-két cinikus vélemény is, de ezzel is szembe kell néznünk nekünk, felnőtteknek (szülőknek és tanároknak): ez a munkánk, közös nevelésünk eredménye. Az összkép azonban nagyon is pozitív, tessék benne csemegézni!

Kohodné Tóth Andrea

Azt szoktuk tanítványainknak mondani, hogy a második otthonuk az iskola. Így érezhettem 1974-1982 között diákként, és érzem most is (1996 óta) tanítóként.

Ha a diákéveimre gondolok, elsőként a Bajza jut az eszembe, mert az itt eltöltött 8 év mindazt megadta, amit most már felnőtt fejjel tudok, hogy egy iskolának meg kell adnia. Nagy szeretettel gondolok volt bajzás osztálytársaimra, (közülük sokan ma már szülőtársak itt a közös iskolánkban) tanáraimra (közülük néhányan ma már kollégáim).

Miben változott meg azóta a Bajza?

Külsejében mindenképpen, de akkor is voltak csibész gyerekek, akkor is előfordult, hogy elfelejtettünk házi feladatot írni, hogy becsúsztunk egy-egy rosszabb osztályzat. De nagyon szerettük a közös programokat, - ma talán ebből több jut a gyerekeknek, szülőknek

egyaránt- szívesen jöttünk iskolába, és nagyon fontos volt a barátság, amiből bizony életre szólóak is kötettek.

Tisztán emlékszem arra a napra, mikor elballagtam az általános iskolából. Nagyon fájt, de tudtam nem végleg búcsúzom tőle. Sokáig visszajártunk tanárainkhoz, fiatalabb iskolatársainkhoz, „ifistaként“ mentünk a táborokba, segítettünk a 8 klub vezetésében.

Már akkor tudtam, hogy gyermekeim csak „Bajzások“ lehetnek. Boldogan írtam be mindkét fiamat a Bajzába, de már most szomorú vagyok, hogy nagyobbik gyermekem számára is eljött az a pillanat, hogy év végén búcsút vegyen a Bajzától, ahol a 8 év alatt ő is gazdagabb lett azzal, amivel annak idején én.

Az idei ballagás kétszeresen is szomorú lesz a számomra, hiszen bajzás tanítói pályám során most először búcsúzik olyan 8. osztály, akiket alsóban én taníthattam. Soha nem fogom azt a sok okos, eleven, huncut arcot elfelejteni, akik a pályám kezdetét megszépítették. Az vigasztal azonban, hogy szerencsére van utánpótlásuk.

Kovácsné Szomolányi Erika

Egy büfés problémái

Isten tudja, miért, de sohasem akartam se pilóta, se mozdonyvezető, de még úrhajós se lenni. Titokban viszont vonzott a pszichológia, a pedagógia, az újságírás. Ezeket azonban olyan jól titkoltam, hogy nem is lett belőlük semmi. A sors szeszélyének köszönhetően az elmúlt években mégis belekóstoltattam ezekbe a dolgokba, igaz csak amolyan amatőr módon: a szünetben erkölcs- és illemtanórákat tarthatok az ifjúságnak. Halálosan komoly (fiúk, lányok, randik stb.) problémákat vitatunk meg. Ők beszélnek, én hallgatom és titokban irigykedem. És tessék, most még írhatok ! Igen ám, de miről?

Arról, hogy 50 éves a Bajza? Ugyan már, én 55 vagyok, írjon Ő rólam!

Arról, hogy ide járt a két gyermekem? Nagy ügy, másé is.

Arról, hogy mennyire jó ez a sulis? Hiszen most mindenki erről ír.

Heuréka! Arról kéne írni, milyen zűrjeim vannak a Bajzával! Lehet, hogy ez egy kicsit meredek? Lehet., de most már mindegy.

Igen fontos probléma, hogy a Bajzában szalad, mit szalad, rohan az idő! Mindegy, hogy milyen, munka-idő, szabadidő, az ember hirtelen azt veszi észre, hogy minden már csak múlt idő. Tegnap évnitő volt, holnap karácsony, holnapután pedig már vége az évnek. Hát tessék mondani, jó ez nekünk?

Nagy bajom az is, hogy a Bajzában hűtlenek a

gyerekek. Idejárnak 6-8 évig, aztán, mint akik jól végezték dolgukat, lelépnek. Csak úgy. Arra, hogy az ember megszerette őket, vagy hiányozni fognak, fűtülnek. Mondhatom én, hogy még visszasírják a Bajzát - falrahányt borsó! S mire rájönnek, hogy igazam volt, már késő, s ők megszeppenve csücsülnek egy középiskola padjában. Úgy kell nekik!

És végül, de nem utolsó sorban még egy apró gond: ebben az iskolában legendák születnek. Igazi, élő legendák. Akikre oda kell figyelni, ha belépnek a terembe, akiknek tudása és emberi tartása tiszteletet parancsol. Akitet nem lehet nem szeretni, s ha már nincsenek velünk nap mint nap, de egy évnyitón, egy karácsony estén ismét itt vannak, könnyű furcsán csillogó tekinteteket látni, olyankor egy-egy sóhajt hallani.

Rövidre fogva, a lényeg az, hogy az ember érzékeny lesz és ez a mai világban nem a legelőnyösebb. Tehát mindenki láthatja, hogy a Bajzában is akadnak problémák.

És ha egyszer rám kerül a sor, és én is átadom a helyem (persze, ez sem lesz kis gond nekem), azért azt hiszem, jól fogom érezni magam. Jó könyveket olvasok, szép filmeket nézek, festegetek, zenét hallgatok, és nem fog hiányozni semmi - csak a Bajza.

Régi diákok

BAJZA - ez a név kívülállóknak csak annyit mond: egy iskola. Nekünk azonban olyan belső otthont jelent, amely kevés más iskolában található meg. Egy olyan közösséget, amely segít az egyénnek.

Én nagyon szeretem ezt az iskolát, nagyon nehezen fogom elhagyni. Mindig szerettem ide járni, ha még egy-egy nagydolgozat el is vette a kedvemet a tanulástól. Az a nyolc év, amit itt töltöttem, gyönyörű emlékként vésődik majd be emlékezetembe és nagyon fognak majd hiányozni szeretett, esetleg kevésbé szeretett tanárain, bár már nem is számít a rangsorolás. Ezt az iskolát semmi pénzért nem hagytam volna el egy másikért. Bár nem gazdag a Bajza, mégis mindent megpróbál megadni a tanulóknak.

Iskolánk tanulói egyre több versenyt nyernek, és ezt a tanárok megfelelően értékelik. Akárcsak a szorgalmat, igyekvést.

Napjaink nagyon jól telnek az iskolában. Nagyon szeretem a változatos programokat, különösen a Bajza Hajsztát, amit már év eleje óta mindig várok. A karénekes kirándulásokat is nagyon szeretem, és minden egyéb mást, mert mindenhol jó a hangulat. Egyáltalán nem bánom, hogy van némi szigorúság, mert ezt csak a tanulás érdekében teszik. A köpeny, a „semmi rúzs és körömlakk“ nagyon jól tesz a hírnevünknek. Más iskolában nem tudom, hogy van, de itt, bárhol vagyunk, jól érzem magam. Bár nem

vagyok kitűnő, felvettek egy gimnáziumba, míg más iskolából a kitűnőket alig veszik föl. A tanárok szívből tanítanak, és sokszor csodálkozom, hogy nem kaptak még szívinfarktust a rosszaságainktól...

Most, hogy elbúcsúzunk, hiányozni fognak a boldog napok, örömteli percek, vagy épp mélabús idők, miket együtt töltöttünk.

Biztos vagyok benne, hogy nincs jobb a Bajzánál a kerületben, és vissza fogok jönni, ha csak egy röpke órára is.

(1993-ban írta)

Szélesi Melinda

8.c

Mit írhat az ember az első iskolájáról?

Természetesen vagy jót, vagy semmit. És ha valami jót ír, akkor sablonosnak, esetleg megjátszottnak, hatásvadásznak tűnhet.

És én mégsem tudok olyat írni, ami fantasztikusan eredeti, ötletes, teljesen újszerű, de az iskolára rossz fényt vet, nem tudok, mert nem írnék igazat. Hiába lelkizés, hogy sokat köszönhetek az iskolának, ha egyszer úgy van.

Mint minden iskolába, meglepő módon, ide is ta-

nulás céljából járnak a gyerekek. Ez néha - vasárnap este fél tizenkettő felé - elég kellemetlen, ami az eredményeket nézve határozottan kellemes lehet. Ebből a rendkívül fontos szempontból is maximális a Bajza, ám ez az, ami igazán különlegessé teszi. Hogy mi is az? Igazán nem tudom megmondani. Valami olyan egyedi hangulata, varázsa van az iskolának, amivel nem sok más általános dicsekedhet. Sok helyen a gyerekek örülnek, ha elballagnak, és soha többet nem látják előző iskolájukat. Ezzel szemben a Bajzára mindenki szívesen emlékszik, és ide mindenki szívesen jár vissza.

A légkör laza, mellőzi a tanár-diák viszony szokásos görcsösségét. A kisebb-nagyobb kellemetlenségek ellenére bennem is szinte csak pozitív emlékek vannak az itt eltelt időszakról, a táborokról, programokról az egész itteni életről.

Nem tudom, hányan éreznek hasonlóan, de részemről kellemesen éreztem itt magam nyolc éven keresztül és nagyon valószínű, hogy vissza fogok látogatni.

(1993-ban írta)

Pál Gábor

8.c

Bajza? Azt hiszem, a jelentőségét csak akkor fogom

tudni igazán értékelni, hogyha már öregasszony leszek. Az egészen kisgyermekkorra emlékekre az ember csak egészen kivételes alkalmakkor, sokszor csak teljesen véletlenül bukkan az agyában. Az első igazi élmények tehát ebben a nyolc évben összegződnek.

Lehetséges, hogy csak a gimnáziumi tanulmányok első éveiben fogok rádöbbenni, hogy a Bajza volt a gyermekkorom. És ezért hálával tartozom Neki.

Elképzelhető, hogy csak mint romos, sárga épület marad meg bennem, de úgy érzem, ez igazságtalanság, sőt árulás volna!

Hiszen az alapokat, az első lendületet Ő adta, megtanított írni-olvasni, számolni, viselkedni. Egy sor olyan dolgot elsajátítottam itt, amit később sem nélkülözhetetlenek, amelyek a boldogulásom kiindulópontjai.

Mindenkiről megmarad egy tekintet, egy mozdulat, egy kacaj, egy összevont szemöldök. Örökké látni fogom majd a kirándulásokat, táborokat, Bajza-Hajszákat, valamennyi közös programot. Emlékezni fogok a nagy fákra, a sportpályákra, a tornateremre vagy éppen az ebédlőre. és persze a társakra is, akikkel nap mint nap találkoztam, beszélgettem, nevettem.

Még annyi mindent tudnék mondani, de ezeket csak az értheti, aki átélte. Aki volt valaha bajzás. Csak olyasvalakivel oszthatnám meg mindezt, aki részesült ebből a varázslatból. Mert ennek az iskolának varázsa

van. Tekintéllyel bír, tiszteletet ébreszt az emberben. Persze tudom, hogy most csak a szép emlékekről írtam. De függetlenül attól, hogy kellemes vagy talán kellemetlen benyomások maradnak meg, a Bajza egyet jelent számomra: az ISKOLÁT, melyre mindig őszinte szívvel és örömmel fogok visszatekinteni.

Büszke vagyok arra, hogy bajzás lehetek még egy darabig, de tudom azt is, hogy lélekben örökre az maradok.

(1993-ban írta)

Belakovics Eszter

8.c

Bajza fotó nr. 1

A Bajza József Általános Iskola főbejárata.

Az első „testnevelés osztály“

Tervként fejben, gyakorlatként már egy másik iskolában felmerült az emelt szintű testnevelés gondolata. Az, hogy egy osztály (gyermek) minden nap 45 percet aktív mozgással tölt, minden testnevelő, szülő álma.

Ideális létszámmal 2002. szeptemberében beindult az osztály. Az első pillanattól kezdve egyre nagyobb lett a meggyőződése, jól válogattunk. Mind fegyelem, mind munka tekintetében maximum közelit nyújtottak a gyerekek.

Nagyobb ütemmel lehet velük haladni, mint eddig bármelyik osztállyal „hosszú“ pályafutásom során. Pontosak a feladat-végrehajtások, a küzdelem, a jól elvégzett munka szeretetére ráéreztek. Nagy a befogadóképességük, jól terhelhetők.

Egyfajta „kemény“ hangnem jellemzi az órákat, de ezt ők elfogadják, mondhatni szükségük van rá, az otthoni pátyolgatás után. / Mint tudjuk ez az édesanyák dolga./

Szivacs ként szívják magukba az egyszerre több irányból érkező ingereket. Nyitottak, egyre bátrabbak, vállalkozóbbak.

A mindennapi testnevelés kiegyensúlyozottabbá teszi őket, segít a tanulásban, feljavítja a pihenés minőségét.

Igazi egyéniségek találhatók az osztályban. A kö-

zösség már most az igazi, ehhez a szülők aktív tevékenysége is kellett.

Már csak az idő feladata igazolni a mindennapos testnevelés helyénvalóságát.

Addig is sok munka vár ránk.

Réz Gábor

az 1.a testnevelője

Diákszáj

Ez a fejezet a gyermekek munkáiból készült.

Valamennyi osztályunk dolgozott rajta. Íme, mit gondolnak a mai bajzások a jó tanárról, a jó diákról, saját iskolájukról és arról, mit tennének, ha tanárok lennének.

A jó tanár ...

A jó tanár? Nem tudom, mert én semmi pénzért nem lennék tanár. Nagyon problémásak a diákok, és nekem nincs elég türelmem hozzájuk.

Aranyos, barátságos, kedves, rendes, figyelmes,

segítőkéss, jószívű és gondoskodó. Nem kiabál, higadt, vidám és megfontolt. Jó programokat szervez.

Tudja, mikor kell szigorúnak lennie, megköveteli a fegyelmet, tudja, hogy mikor lehet engedékeny. Érti a humort, néha maga is poénkodik. Jó a kapcsolata a diákokkal.

Igazságos, nincs kedvence, minden gyerek egyformán fontos neki, nem kivételezik, mindenkinek tudása szerint ad jegyet. Bízattja is a diákat.

Nem titkolja el érzéseit, lehet vele a szünetekben beszélgetni., mesél szabadidejéről. Órán kívül olyan, mint egy megértő barát.

Jó bejárni az óráira. Sokat készül, izgalmasan, érdekesen tanít, jól magyaráz, illusztrálja a tananyagot. Szinte az órán meg lehet tőle tanulni mindent. Nem csak a kötelező témákat tanítja, olyan fontos dolgokra is felhívja a figyelmet, ami nincs a tantervben.

Játékot is bele tud csempészni az anyagba. Hagyja, hogy mi oldjuk meg a feladatokat, hagy minket gondolkodni, gyakoroltat, esélyt ad a javításra. Nem írat minden órán dolgozatot, nem osztogatja az egyeseket. Jó jegyeket ad. Tisztelettel beszél a gyerekekkel.

Nem szól bele mindenbe. Hagyja, hogy szüleinknek először mi mondjuk el az iskolában történeteket, nem beszél hamarabb velük telefonon.

A jó tanár öreg. / A tanár legyen fiatal.

Itt a Bajzában sok a jó tanár, de a legjobb tanár az, aki humoros, mesélve mondja el az anyagot, mégis szigorú.

A jó tanárnak mindig tiszta a terme.

Élvezi a munkáját, szereti a gyerekeket. Nem azzal foglalkozik, hogy leadja az anyagot és megkapja a fizetését, hanem, hogy a gyerekeket megtanítsa.

Iskolán kívül is szívesen beszélget tanítványaival, közvetlen, tudjon fegyelmezni, nagy tudású, megértő, türelmes, érdekesen magyaráz, humoros és meg tudja szerezni a tanulók bizalmát. Ne legyen vaskalapos, de ne is legyen túl laza. A jó tanár nem nagyon szigorú, de nem is túl kedves, aki mindenkinek esélyt ad.

Utóirat: Mint valamennyien a Bajzában.

A jó diák ...

Tisztelettudó, udvarias és segítőkész mindenkivel. Nem rongálja az iskolát, tanszereit. Közösségi munkát vállal, versenyeken vesz részt, képviseli az iskolát.

Legyen értelmes, „okos“ gyerek, a többiekkel, tanáraival legyen figyelmes, engedelmes és szófogadó. Legyen sok barátja. A jó diák betartja, amit a tanárok mondanak és nem szegi meg a szabályokat. nem kell feltétlenül jól tanulnia. De ezt a legtöbb unalmasnak tartják, ezért nem jók. Talán tényleg egy kicsit unalmas és nagyon nehéz is jónak lenni.

Ez a fogalom csak a tanárok szemszögéből érthető. Szerintem a jó diák csendes, okos és törvénytisztelő.

Csöndes - nem figyelnek fel rá mint bajkeverő. Okos - hírnevet tud szerezni magának. Törvénytisztelő - nem tudja lerontani ezt a hírnevet.

Nem kell mindenben jónak lennie, nem kell, hogy kitűnő legyen, legyen esze, legyen tiszta és figyelmes, fegyelmezett. Tisztelje a nála nagyobbakat. Tartsa be a házirendet. Tanuljon úgy, ahogy azt elvárják tőle, legyen részt az osztály feladataiban. Legyen őszinte és becsületes.

A jó diáknak mindig kész a leckéje, megtanulja a tananyagot, elolvassa a kötelező és ajánlott olvasmányokat, szorgalmat is csinál. Ne bízsa el magát a jó jegyeitől. Próbálja a maximumot teljesíteni minden téren. Dolgozatnál segít, ő maga soha nem puskázik.

Kicsit olyan, mint a jó tanár - órán figyel, nem játszadozik, értelmes kérdéseket tesz fel, nem szemtelenkedik. Szünetben ésszel szórakozik vagy tanul és nem rongálja a sulit.

A jó diák olyan akinek jó a tanulmányi eredménye, van humora és jófeje, de a legfontosabb az, hogy betartja a házirendet. A jó diáknak véleményem szerint kell a kipihentség és kikapcsolódás, ugyanis enélkül nem tud annyira odafigyelni.

Biztosan minden tanár álma, hogy ilyen gyerekeket taníthasson, de ez csak keveseknek válik valósággá.

Az én iskolám

„Szeretem a hétköznapiakat, mert olyankor lehet iskolába menni.

Először bejövök a kapun és megnézem, hogy készem-e. Azután az ügyeletbe megyek vagy egyből az osztályterembe. Milliós barátom van. Mindegyik órát szeretem. A tesiórát azért, mert iskolakört lehet futni.

Néha szombaton is lehet iskolába menni. Szeretem a sportnapot. Arra mindig eljön az egész család. Apa kosarazni szokott, mi nézzük vagy sakkozunk, esetleg futkározunk az udvaron.

Más programok is vannak, például: Bajza-Hajsza. Szeretem a tanárokat is. A becenevem Golyó, Erika néni nevezett el így.

Az iskolában jól érzem magam. Nem szeretem, ha korán jönnek értem. Szóval szeretem a sulit.“

Szabó Farkas, 3.b

Maga az épület nagyon öreg, mégis imádom!

Barátságos, a tanárok jók, nem hajszoják túl a gyerekeket. Nagyon fog hiányozni, ha majd elmegyek innen.

Az én iskolám nagyon jó, színvonalas az oktatás, kedvesek a tanárok, már-már úgy érzem, túlképzettek. Szeretem az iskolámat, nagyon családias a hangulat. Bár belülről nem teljesen luxus, de azért egész szép.

Eléggé elavultak már az eszközök, de azért örömmel fogok majd visszagondolni az itt eltöltött éveimre. Itt ismertem meg néhány igaz barátot, akikkel továbbra is fogom tartani a kapcsolatot. A tanárok is nagyon jó fejek, legtöbbször segítettek a munkámat.

A Bajza nagyon jó iskola, a legjobb sulis. Nagyon szeretjük, jó ide járni. Hamarosan lesz sportcsarnokunk. Rengeteg kupát, érmet nyertünk. Sok jó történetünk velünk.

Már az első pillanatban megszerettem az iskolámat szép zöld színe miatt. Szép tiszta ez az iskola. Az osztályban is mindent szépnek látok. Fontos tudnivalók néznek vissza rám a falakról, akár a papírvirágok. Szeretem a saját munkáimat kirakva látni. Tanítóimmal is várom a találkozást minden reggel. A legjobb tanárt kaptuk. Szívesen járok ide.

Már nyolc éve járok ide, várom az új sulit, de emlékeim között biztos megőrzöm majd.

Nagyon örülök, hogy ebbe az iskolába kerültem.

Szerintem ez egy nagyszerű iskola, és nagyon jó itt tanulni. Úgy gondolom, hogy ennek az iskolának köszönhetem jó tanulmányi eredményeimet. Már olyan régóta járok ide, hogy ez az iskola teljesen a szívemhez nőtt. Nagyon szomorú leszek, ha majd itt kell hagynom, tehát nyugodtan mondhatom, hogy ez az én iskolám.

Jó hírű, általam magas szintűnek ítélt iskola.

Jó tanárok, szép tantermek és pályák várnak ránk a kerítésen belül. Szeretek ide járni. Sok jót adott ne-

kem. Csak akkor nem szeretek jönni, ha dolgozatot írnak.

Az én iskolámban jó a tanítás és van foci pályája. Ez a lényeg. Bár ráférne egy kis javítás egy-két helyen, de vannak sokkal rosszabb állapotban lévő iskolák is. Ez olyan átlagos. Jó lesz, ha megépül a sportcsarnok, mert többféle sportot lehet majd úzni. Szébb lehetne a kert és néhány tanteremben pad- és székcseré sem ártana. Amúgy jó minden.

Iskolám higiénikus és tiszta. Jól elrendezett és tágas. Nagyon jó helyen van, mert csendes és mégis közel van minden tömegközlekedéshez.

Ebben az iskolában soha nem áll meg az élet, mindig történik itt valami, ami feldobja a szürke tanítási napokat. Nagyon igényes programokat szerveznek. Az iskola kellőképpen laza, egyébként kemény sulis. Vannak olyan szabályok, amikkel nem értek egyet, de meg vagyok elégedve iskolámmal.

Szeretek a Bajzába járni, mert otthonos, izgalmas iskola. Szép és kedves benne mindenki. Az órák nagyon jól telnek: játékosak, mégis azt érzem, ma is sok mindent tanultam. A büfében jó és finom dolgokat lehet kapni. A tanárok és a diákok jópofák, könnyen lehet barátkozni. Szép és jól megépített az iskola. Szép a kert és sok fa van. Az ebédlő és a folyosók világosak, tágasak.

2003. január 6. óta járok ebbe az iskolába. Ez a sulis jobb, mint a másik volt, itt a tanárok aranyosak, jobban odafigyelnek a gyerekekre. Köszönöm szépen

Feri bácsinak, hogy átvett ebbe az iskolába.

Az én iskolám Újpest legjobb általános iskolája. Erős, szigorú iskola, ezért ide csak 1. osztálytól érdemes járni, mert akkor még könnyebb megszokni. Mindenki szereti. A köpeny hordása kötelező, tesiórára sárga pólót és kék nadrágot kell hordani. Néha nem szeretem, mert sok leckét adnak fel, és az egész napom elmegy a tanulással. Azért szeretek ide járni, mert sok a program.

Azért szeretek a Bajzába járni, mert sok barátom van. Nagy az udvarunk és sokat játszhatunk, focizhatunk, zongoraóra is lehet járni. A szabadidőt hasznosan lehet eltölteni. Kedvesek a tanárok. Tiszta és rendezett az iskola. Versenyekre lehet menni, és utána megdicsérnek minket. A büfében többféle sütemény van.

Az én iskolámban köpenyt kell hordani. Van udvari szünet, amit nagyon szeretünk.

Csak egy dolog bánt: a társaim nem vigyáznak az iskolára, és szemetet hagynak szanaszét.

Hát nem egy hatalmas világszám ez az iskola, de nem olyan rossz.

Színvonala a tanításban nyilvánul meg: erős számonkérésben és az elengedhetetlen órai fegyelemben.

Sok generáció koptatta itt a padokat, most én is. Nagyon barátságos volt első pillantásra is.

Nekem mindig hiányozni fog ez a sulisuli.

Remélem, ez az iskola még sokáig megmarad.

A Bajza egy jó iskola
Sok-sok gyerek jár oda
Szeptemberben évnyitó
Gyerekeknek kedve jó

Októberben jön a sportnap
Rengetegen játszadoznak
A tanárok és a szülők
A fociban kitűnők.

Novemberben tanulás,
Mindjárt itt a Mikulás
A decembert mindig nagyon várom,
Mikor itt a meghitt karácsony

Január végén kiderül
A bizonyítványba mi kerül
A februári álarcosbálon
Frédit és Bénit is megtalálom.

Márciusban végre előbújik a Nap
És a fák virágba borulnak
Áprilisban itt a Húsvét napja
A fiú a piros-tojást locsolásért kapja.

Májusban kijavítjuk az elrontott jegyeket
Sokat tanulnak ilyenkor a gyerekek
Júniusban itt a bizonyítványosztás
Nagy a feszültség, izgul minden osztály.

Az évzárón már nagy a boldogság
Hiszen itt a vakáció, a szabadság
A Bajza otthonos, csak egy kicsit kicsi
De mire lenne jó egy óriási isi?

A tanárok is remekül tanítanak
Emellett még kedvesek, és néha humorosak
A Bajza egy jó iskola
Sok jó gyerek jár oda.

Szóke Zsófia 4.b

Bajza fotó nr. 2

Egyelőre még csak ez a kis tornatermünk van.

Véleményem szerint a tanároknak nagyon nehéz dolguk van.

Próbálnék a Bajzában dolgozókhöz hasonlítani, és nem változtatnék túlságosan a tanítási módszereken. Ugyanúgy közvetlen és megértő lennék, elfogadnám, ha rosszul voltak és nem tudtak készülni.

Nagyon szeretném a gyerekeket. Annak örülnék, ha mindig vidámnak, jókedvűnek látnám őket. Én is ilyen gyerek vagyok. Meg egy kicsit kíváncsi. Szerintem csak a kíváncsi gyerekeket lehet jól tanítani. Az lenne a jó, ha a tanár is tudna néha úgy gondolkodni, mint a diákja. Legfontosabb mégis az lenne, hogy a gyerekek szívesen tanuljanak. Ha én tanár volnék, arra törekednék, hogy tőlem a tanulóim mindent megtanuljanak.

Igazságos lennék. Aranyos lennék a gyerekekkel, ugyanakkor szigorú is. Ha valamit nem tud valaki, segítenék neki. Megtanítanám a betűket és a számokat. Játékos feladatokat oldatnék meg velük. Elvinném őket kirándulni, ha jók. De ha rosszak, itt maradunk és szigorú tanítás lesz. Az udvaron a gyerekek közé beállnék focizni. Minden héten lenne egy játéköra. Hétvégére sose adnék házi feladatot. A szülőkkel mindent megbeszelnék.

A jókat dicsérném, elvinném őket kirándulni, megdicsérném és jó jegyeket adnék nekik.

A rosszakat büntetném, sarokba állítanám, és amikor az osztály játszik, akkor ők büntetésben állnának. Több feladatot adnék nekik, és akinek nagyon rossz a

jegye, azokat feleltetném. A rossz gyerekeket egy bódéba zárnám, ahol nincs szék, ezért állva kellene tanulniuk.

Építenék egy nagy játszóteret az udvarra.

Hosszabbak lennének a szünetek.

Megengedném a gyerekeknek, hogy a táblára firkáljanak és a folyosón futkározzanak. A dolgozatoknál eggyel jobb jegyet adnék. Nem feleltetnék, csak dolgozatot íratnék./ Kevés dolgozatot íratnék, inkább feleltetnék. Év végén senkit sem buktatnék meg.

Soha nem kiabálnék. Minden gyereket egyformán szeretnék. Szeretném, ha az osztályomban nem lenne túl sok tanuló. A tornaórán többet játszanánk. Mindenkinek lenne számítástechnika foglalkozása. Ha tanár lennék, én is szeretnék a Bajzában tanítani.

Órán értetném meg az anyagot a diákokkal. Feleltetném aki nem figyel oda. Aki figyel azt, csak havonta feleltetném. Aki felelni szeretne, természetesen megengedném neki. Aki az órán kiemelkedően jó lenne, óra végén ötössel jutalmaznám. Minden órán lenne ilyen. Ha diákjaim megkérnének, elhalasztanám a dolgozatot a következő órára. Ha a dolgozatot egyes-kettesre sikerülnének, nem írnám be. Szerintem a diákok nagyon szeretnének.

Szigorú lennék, öt házifeladat-hiányért írnék egy egyest.

Biztos megengedném a rágózást, persze, ha ezzel nem zavarják az órát. Jó barátságban lennék a gyerekekkel, hogy ne utáljanak, nem osztanék olyan

sok beírást. Jól tanítanék, és addig magyaráznám a dolgokat, amíg meg nem értenék. De én biztos nem leszek tanár, elég volt ez a nyolc év is suliban.

Jó kapcsolatom lenne a gyerekekkel. Rend lenne az órán, de nem katonai fegyelem. Csak olyan tantárgyat tanítanék, ami mindenkit érdekelne. Érdekesen, szórakoztatóan tanítanék. Segítenék azoknak a diákoknak, aki lemaradtak az anyaggal. Arra törekednék, hogy a diákok megszeressék a tantárgyat.

Nem adnék fel egyszerre túl sok házi feladatot.

Kevesebb könyvet, füzetet hozatnék az iskolába.

Nem kivételeznék senkivel sem. Lehet, hogy lenne kedvencem, de nem éreztetném vele.

Mindig megdicsérném tanítványaimat, ha jól felelnek.

Kedves tanárom...

Az első osztályt nem itt kezdtem el. Másfél hónappal később a szó legszorosabb értelmében egyik napról a másikra *bajzás* lettem.

Azon a „próbanapon” két tanár mérte fel, fel tudok-e zárkózni a többiekhez. Az egyik tanár Ő volt: magas, vékony, bajszos, két nagy fekete szemével szinte első látásra szeretett. Másnap bekísért anyu, és meglepődött! Ő jött a folyosón, én szaladtam felé és

szorosan öleltem a lábát, fél nap után szerettem, mert szeretett minket. Vigyázott és segített, mert kicsik voltunk.

Neki köszönhettem, hogy megszerettem az iskolám és igazi bajzás vagyok.

Aztán teltek az évek, elérkezett a harmadik osztály is, ahol kiderült, negyedikben már nem lesz velünk. Úgy volt, elsőtől negyedikig a miénk, de kicsiket kellett vállalnia. Fájt, hogy elhagy, hiszen szerettük. Eljött a bizonyítványosztás és a búcsú napja is. Anyu írt egy verset, amit én mondhattam el. Állt velem szemben, és már a második mondatnál könnyes volt a szeme, neki is fájt!

Úgy tanított, ha Ő beszél, rá figyeljek, most viszont én mondtam a verset és Ő a szemembe nézve nagyokat nyelve hallgatta. Elmondtam, és amikor felém nyújtotta a kezét, átöleltem és zokogtam. Sokan sírtak a teremben és mi, gyerekek sírva öleltük Őt.

Ma is itt tanít, és bizony jól esik, ha elmegy mellettünk, megsimogatja a fejünk. Azok értik ezt meg, akik szeretik, tisztelik. Ő Vágvölgyi Ferenc a sokoldalú „több, mint tanár“, aki sok kis elsőst indít el a tudás útjára.

A vers, amivel búcsúztattam:

Feri bácsinak!

*Fáj, hogy ezt kell mondanom, de kicsit cserben
bagytál minket,
azt ígérted, négy évig Veled együtt sok mindenre
ráérek.
Fáj egy kicsit a búcsú, hiányozni fogsz, pedig
tudom, hogy itt leszel,
hiszen szárnyaid alá megint kicsiket veszel.
Úgy fogsz majd szeretni, mint azt velem tetted,
amikor
idekerültem, s szaladtam Neked.
Olyan jó volt érezni, hiszen én később kezdtem
Veled, hogy
lábad átölelve biztonságos melletted.
Felnéztem Rád, mint eddig - s férfival -,
beszéltünk meg
dolgokat teljesen titokban.
Maradt is egy titkunk, mit sose mondtál el, s ez
olyan dolog,
mit én sem feledhetek el.
Ezt tanulva egyszer, ha felnövök, talán igaz ember-
ré válva,
Neked is köszönök!
Köszönöm a jót, a rosszat, hisz javamat akartad,
de ezt
megértheted mindig belátnom nem szabad.*

*Már nem érünk rá negyedikben behozni az
elmaradt dolgokat,
de ha valami bánt, a folyosón úgyis elkaplak.
Szaladok majd feléd, mint azon a késő őszi regge-
len,
megsimogatod a fejem, s az jó lesz nekem.
Irigylem a kicsiket, én már növényeket, de hidd el,
mi is fogunk
hiányozni Neked!
Maradt Zsóka néni, ki később hagy majd el, és egy
év múlva is így fog fájni a kis szívem.*

Sok-sok szeretettel: Szabó Robitól és szüleitől
a 2001. évi 3.a osztályodból

Írta: Szabóné H. Judit és Szabó Róbert 5.a

Szülői írások

Az iskola szülői szemmel

Kisfiam még óvodás volt, amikor egy júniusi napon bejöttünk megismerkedni az iskolával.

Azon a napon éppen Bajza-hajsza volt. Az udvaron sok vidám, hancúrozó gyereket láttam. Voltak, akik versenyeztek és voltak, akik szurkoltak. Számomra a

legszebb élmény az volt, amikor a tanító néni ebben a kavalkádban is bevezette az én gyermekemet az osztályba és megmutatta leendő tanítványának a tantermet. Balázs beülhetett a padba és a táblára is írhatott. Ennek az apró figyelmességnek köszönhetem, hogy az első napokban is örömmel ment iskolába, és ma is szeret ide járni.

Nekem, mint szülőnek a portás bácsi személye is fontos az iskolában. Szeme mindig az ajtót figyeli, nála nem lehet észrevétlenül kisurranni. Télen rászól a sapka és sál nélkül induló gyerekekre is. Figyelmességét ezúton is köszönöm.

Az iskola különleges hagyománya, hogy október 23-át vagy március 15-ét nem a szokványos műsor, hanem kirándulás formájában ünneplik a diákok. Így megismerhetik hazánk történelmének helyszíneit, s közelebb kerülnek hozzájuk a múlt eseményei is.

A gyerekekkel kapcsolatos nevelési és oktatási problémák megbeszélésére nem csak fogadóórán nyílik lehetőség, a tanárok bármely megbeszélte időpontban szívesen segítenek a szülőknek.

xy

Gyermeink általános iskolájának megválasztása során több együttes szempontot vettünk figyelembe, melyek ténylegessége alapján esett választásunk a Bajza József Általános Iskolára. E szempontok, mint

elvárásaink a teljesség igénye nélkül az alábbiakban foglalhatók össze:

- Nyolc osztályos oktatási szerkezet.
- Hagyományos és korábban is jelentős eredményeket felmutató oktatási és tanulmányi rend, amely nem terheli életkori sajátosságoktól eltérő (nagyobb) mértékben a kisiskolásokat, felébreszti bennük a tudás iránti vágyat, megszeretteti a tanulást, s ezáltal megfelelő és biztos alapokat nyújt a majdani továbbtanuláshoz.
- Az iskola - család szerepét támogató és erősítő - feltétlen érvényesülő pozitív szocializációja a pedagógusok nevelése által, a kultúra, hagyományok megismerése, alapvető erkölcsi normák tudatosulása révén. E tekintetben fontos tényezőként vettük számításba az iskola környezetét is.
- Stabil tanári kar, amely a szülők részéről biztonságot jelent, gyermekeik tanulmányait illetően folytonosságot biztosít.

Tapasztalataink alapján a fenti szempontokat másfél év távlatából elemezve úgy ítéljük meg, hogy azok a Bajzában ténylegesen érvényesülnek, gyermekünk gondos és egymásra odafigyelő közösség tagjává vált.

Arx
osztályok
bemutatója 50

Bajza fotó nr. 3

A Bajza József Általános Iskola főbejárata.

1.a osztály

Bándi Gábor
Fábián Dóra
Gyurta Noel
Harangozó Bálint
Horváth Ágnes
Huszár Borbála
Keszthelyi Veronika
Kulcsár Nóra
Lami Benjamin
Mérő Bálint
Molnár Viktória
Pénzes Kristóf
Pinke Petra
Poncsák Bettina
Schantzl Richárd
Simon Krisztián
Sörfőző András
Szabó Gyula
Szecsődi Kristóf
Tárnyik Fanni
Tótváradi Enikő
Varga Balázs
Várpalotai Tiffany
Zavaros Anna

Azért szeretem az iskolámat, mert nagyon sok barátom van, és nagyon szeretem a tanáraimat. Sokat lehet játszani és lehet focira járni. Ági néni nagyon jó leckét ad föl, Gábor bácsi nagyon aranyos. Kedvesek a tanárok. Jók az osztálytársaim, jól érzem magam. Szép az iskola. Jó, hogy anyáék ide íratnak.

Örülök, hogy tudok már írni és olvasni, de még nem megy tökéletesen. Legjobban a tornát szeretem.

Ez az osztály testnevelés tagozatos, Réz Gábor a tanárunk. Nagyon ügyesek vagyunk. Ez egy nagyon jó társaság, szeretjük egymást. Jól együtt tudunk működni, és sokat nevetünk. A termünk is szép. A tanító nénivel és a tanító bácsikkal jól megvagyunk és sokat viccelődünk.

Mindannyian szeretjük a természetet, és vigyázunk is rá. Szünetekben gyakran zenélnek nekünk osztálytársaink, délutánonként zenét hallgatunk.

Nagyon szeretünk iskolába járni!

Bajza fotó nr. 4

Dolgozik az 1a.

1.b osztály

Bari Zoltán
Boguszlavszky Gergely
Breska Gergő
Cserna Balázs
Csiki Árpád
Garay Marcell
Hivessy Gergely
Horváth Benjamin
Horváth Dániel
Kaszás Ákos
Kulcsár Nikolett
Márkus Attila
Nagy Bettina
Nagy Dániel
Runtág Dávid
Simon Roland
Schilling Henrietta
Szabó Henrietta
Szalay Péter
Takács Dániel
Veress András
Winkler Erika

Nálunk 17 fiú és 5 lány van. Itt a legszebbek a lányok. Szabadidőben szeretünk focizni, fogózni. Betartjuk a szabályainkat, figyelünk egymásra, szeretjük egymást és segítünk mindenkinek.

Minden gyerek ügyes, okos és szófogadó. Jók a tantárgyak és szeretünk iskolába járni. A termünk berendezése szép, rajzainkat is kiragasztottuk. Szeretjük Mariann nénit, Ica nénit, mert viccesek, és ők is szeretnek minket.

Bajza fotó nr. 5

Árnyas fák alatt.

1.c osztály

Bandula Nikolett
Bánki Péter
Besenyi Orsolya
Csigó Vivien
Drótos Dominika
Fodor Zsófia
Hangyási György
Hermann Renáta
Jakab Barbara
Juhász Dóra
Lukács Katalin
Pál Péter
Saliga Ildikó
Schrikk Róbert
Szabó Dorottya
Szabó Péter
Szalay Dániel
Szobonya Csaba
Varga Roland
Zsardon Lilla

20-an járunk ebbe az osztályba, 12 lány és 8 fiú.

Nagyon szeretünk ide járni. Az ovi is jó volt, de ez sokkal érdekesebb, mert itt lehet tanulni.

Szeretjük a magyarórákat, az érdekes meséket, és főleg az a jó, amikor el is játszunk őket. A matematika is nagyon jó, mert olyankor sokat számolunk, és méricskélni is szoktunk. Környezetórán sok érdekes dolgot tanulunk, és kísérleteket is végzünk. Rajzórán szépeket lehet rajzolni, és a tanító nénik a legszebbeket kiteszik a faliújságra. Az óvodában nem volt ilyen tornaterem, és az udvaron is jókat lehet játszani.

Nagyon jó volt kirándulni is. A tanító nénik jól tanítanak, és kedvesek velünk.

Jó iskolásnak lenni!

Bajza fotó nr. 6

A középső udvar.

2.a osztály

Bánhidi Richárd

Bogdándy László

Cziller András

Fejes Dóra

Gedai Bence

Gömbös Ádám

Gyevát Andrea

Hernádi Bálint

Hivessy Dániel

Kiss Erik

Kovács Ádám

Kővágó Csongor

Maszyik Norbert

Mohácsi Boglárka

Molnár Dominika

Nagy Andrea

Örkényi Dániel

Radványi Ádám

Rajszki Péter

Révász Luca

Szabó Orsolya

Szegezdy Dóra

Székely Richárd

Tomasik Máté

Varga Márton

Varga Richárd

Weingartner Nikolett

Mi vagyunk a legokosabb osztály! Mindenki jól tanul, szorgalmasak vagyunk. Feri bácsi nagyon szigorú. Néha rosszak a fiúk, de inkább jók! De a lányok is...

Papírgyűjtésben legyőzhetetlenek vagyunk: kétszer voltunk első, egyszer második, egyszer harmadik.

Sokat kirándulunk, sokfelé jártunk már együtt: Szokolya, Hollókő, Kemence, Esztergom, Fót. Élményeinket mindig lerajzoljuk. Nagyon jó helyeken voltunk már síelni. Már háromszor voltunk az Állatkertben. Ha elvisz minket Piroska néni és Feri bácsi valahova, mindig nagyon jól szórakozunk. Voltunk a Füstiben, a Planetáriumban, a Madách, a Víg- és a Pesti Színházban.

Sok családi programot is szervezünk.

Bajza fotó nr. 7

Vágvölgyi Ferenc tanító bácsi tanít.

2.b osztály

Abbas Eszter
Bakó Marcell
Bányai Xénia
Daróczi Mirandella
Deák Nikolett
Faddi Péter
Fazakas Mátyás
Gazsó Nikolett
Hegyaljai Ádám
Hima Kitty
Jurkiewicz Emese
Kappéter Léda
Karl Amina
Kiss Kata
Kovács Patrícia
Kulcsár Bálint
Lowack Balázs
Nagy Nóra
Németh Nóra
Pölcz Bence
Stefán Zsolt
Strommer Tamás
Székely Áron
Zádor Oszkár
Zelenyiánszki Máté

Nagyon sok ember kedves egymással. A gyerekek nagyon viccesek. Ez a csapat összetart. 13 lány és 12 fiú koptatja a padokat. Jó barátságok szövődtek 2 év alatt. Sokszor járunk együtt kirándulni, színházba, múzeumba. Sokszor csavarogtunk már együtt. Mindenki jól érzi itt magát.

Azért nem vagyunk ennyire tökéletesek, néha összezördülünk, de hamar kibékülünk. Megünnepeljük egymás szüli- és névnapját is.

Nézzetek be hozzánk, s meglátjátok: ez egy jó csapat!

Bajza fotó nr. 8

Az alsós zsibongó.

2.c osztály

Barna Szabolcs
Besenyi Péter
Bodnár László
Bossányi Gergő
Gaják Tibor
Galavics Gábor
Horváth Leila
Kazimér Nikolett
Kelemen Miklós
Kiss Benedek
Kovács Livia
Kulcsár Norbert
Molnár Aletta
Némedi Szilvia
Németh Barnabás
Pfeiffer Dávid
Schaffer Krisztián
Szegő Zsófia
Szalma Dorottya
Torma Zsolt
Velencei Bettina
Werner Sila
Zemling Ernő

Ilyenek vagyunk! Ránk ismersz?

Huszonnégyen járunk az osztályba: jók, rosszak, nagyszájúak, kedvesek, hanyagok és szorgalmasak. Van egy közös jó tulajdonságunk: mindenki úgy gondolja, a másikat jobban ismeri, mint saját magát, ezért könnyebb véleményt alkotni a másikról, mint magunkról.

A rajzolás, főleg órákon kiválóan megy, nagy kedvvel rajzolunk pápaszemet, bajuszt, bohócorrot a könyvekben szereplő figuráknak. De azért nem hanyagoljuk el az olvasást, írást sem. Nagyon szeretjük a szövegfeldolgozásokat. Van önbizalmunk is. A dolgozatok nagy részét olyan könnyűnek találjuk, hogy 10-15 perc alatt megoldjuk. Osztályzásnál legtöbbször kiderül, hogy tévedtünk.

Mi nagyon tájékozottak is vagyunk, szeretjük a szorgalmi feladatokat. Nem tudjuk kivárni a percet, hogy szót kapjunk.

Ilyenkor van egy kis probléma, mert többen egyszerre beszélünk. De se baj!

Igazán jól számolunk, csak a szöveges feladatokat szeretnénk a föld színéről is eltörölni!

Imádjuk a tornaórákat. Szeretünk futni, bukfencezni. Lelkesen focizunk mi fiúk, még akkor is, ha sokszor vitatkozunk, veszekszünk.

Kedvencünk még a rajz, főleg, ha sokat kell színeznünk. A vágás, főleg a pad alatt, természetesen órán, de nem rajz és technikán, Szabolcs műfaja. Ő az.

3.a osztály

Bereknyi Attila
Brassányi Áron
Czeróczy Dóra
Czigler Nóra
Csengeri Dorottya
Földvári Anita
Garai Gergely
Gebei Kristóf
Gede Dániel
Hajas Borbála
Her Bence
Jámbor Tibor
Kóhalmi Győző
Kővári Gábor
Kurucz Bence
Lutz Dávid
Mátyásfalvi Gergely
Oláh Balázs
Orbán Ágnes
Oszlanczky Anetta
Simonfi Noémi
Somogyvári Krisztina
Szántó Nándor
Szarka Dorottya
Szépe Áron
Szikszai Tamara
Szobonya Zsolt
Tamás Tímea
Tóth Dániel
Tőke Orsolya
Vass Richárd
Víg Ádám
Vilhelm Alexandra

A mi osztályunk a legnagyobb létszámú az iskolában 35-en vagyunk. Vannak közöttünk nem túl jó magaviseletűek, vannak, akik nem tanulnak mindig a legjobban, de a többségünk mégis csak átlagos 9-10 éves.

Már nagyon megszoktuk és megszerettük egymást. Persze van, akit nem annyira. Azért szeretek ide járni, mert sok barátom van. Nagy az udvarunk, sokat játszhatunk. Tiszta és rendezett az iskola. Kedvesek a tanárok. Sok versenyre mehetünk, és utána megdicsérnek minket. A büfében többféle sütemény van.

A köpenyt nem szeretem túlságosan, mert beleakad mindenbe.

Tanulni szeretünk, különösen a matekot, a tesit, a rajzot. Sokan járnak számítástechnikára is.

Jövőre szeretnénk megint sokat kirándulni, csavargogni. Szeretnénk elmenni csillagvizsgálóba, erdei és nyári táborba.

Jól érezzük magunkat a Bajzában, bár néha nem férünk a bőrünkben.

Már az első pillanatban megszerettem az iskolámat, gyönyörű zöld színe miatt. Az osztályban is mindent szépnek látok. Ami fontos tudnivaló, az visszanéz rám a falakról, akár a papírvirágok a függönyről. Nagyon szeretem kirakva látni saját munkáimat. Tanítóimmal is várom a találkozást minden reggel. Szívesen járok ide.

Csak egy dolog bánt: társaim nem vigyáznak az iskolára, és szemetet hagynak szanaszét.

Szántó Nándor

3.b

Abbas Gábor
Ádám András
Bakos Dániel
Balogh Dávid
Barta Viktória
Cseszák Krisztián
Felföldi Bianka
Floch Viktória
Gyulai Henrietta
Hegedűs Márk
Henter Dániel
Horváth Henriett
Keszthelyi Márton
Kovács Olivér
Lendér Dávid
Major Brigitta
Markovits Dóra
Molnár Annabella
Nyikes Zsófia
Oláh Ádám
Rábai Vivien
Rózsahegyi Dániel
Rózsahegyi Tamás
Sándor Alexandra
Somkuti Máté
Svehla Tamás
Szabó Farkas
Szenczi Máté
Szijártó Orsolya
Zsemlye Viktor

Mi nagyon szeretünk iskolába járni, bár időnként a szünetek közti órák nagyon zavaróan hatnak ránk.

Az órákon sokat jelentkezünk, de mivel türelmetlenek vagyunk, gyakran bekiabálunk. Vidám, összetartó társaság a miénk, ahol fontos a barátság.

Időnként dül-fül a fiú-lány háború, ami abból adódik, hogy jelentős többségben vannak a fiúk. A legjobban az iskolán kívüli programokat szeretjük.

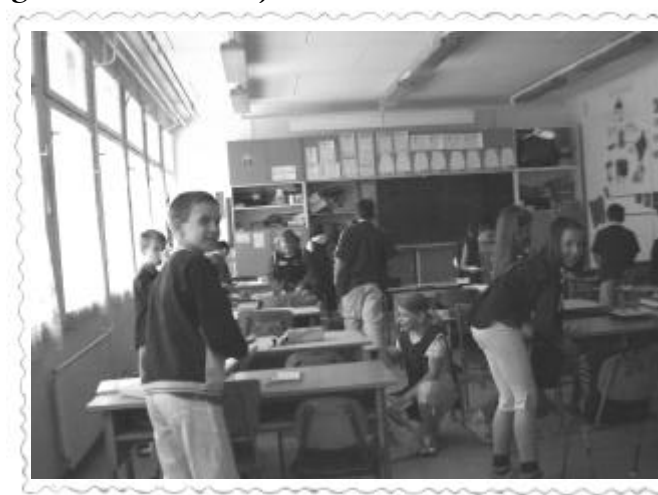
Bajza fotó nr. 9

Az iskola múzeuma.

4.a osztály

Andrejszki Dóra
Birkás Balázs
Bodó Emese
Breska Tamás
Fazakas Mihály
Gidró Dániel
Hangel Lilián
Harangi Fruzsina
Hegy Krisztina
Juhász Ádám
Kappéter Adél
Katona Júlia
Kovács Dávid
Matusik László
Müller Barbara
Németh Ádám
Palásti József
Pinczel Zoltán
Pinke Gergely
Repeczky Szilvia
Szabó Dávid
Szabó Márton
Szalontai krisztina
Szántai László
Tóth Tamás
Zolztay Ágnes

A 4/a osztályba 26 gyerek jár. Éva néni az osztályfőnök, Lóri bácsi a napközis és az egyik angol tanár. Az osztályunk olyan, mint egy nagy család. Itt mindig otthon érzi magát az ember. Úgy jöttünk ide, hogy nem ismertük egymást, de most egy összetartó osztály vagyunk. Sok versenyen veszünk részt, és általában jó helyezéseket érünk el. Már tapétázni tudnánk oklevelekből. Ha valakit korrepetálni kell, segítünk neki, de vannak olyanok, akik nem szorulnak segítségre. Sok szorgalmas gyermek jár az osztályunkba. Az osztály többsége jól tud rajzolni. Ezt az bizonyítja, hogy a falújságokat mindig szép rajzok díszítik. A környezetóra az osztály kedvenc órája. Technikaórán és rajzórán szép dolgokat készítünk. Szünetekben beszélgetni, játszani szabad, de szaladgálni nem! Sokat járunk színházba.

Bajza fotó nr. 10

A 4a. tanterme.

4.b osztály

Drótos Péter
Eperjesi Dorina
Ferencz Máté
Gaják András
Henter Alexandra
Horváth Dávid
Kelemen Péter
Kiss Domokos
Kiss Dóra
Kiss Virág
Kun Péter
Laczó Dávid Bence
Major Nikolett
Mizser Gergely
Mohácsi Marcell
Murai Eszter
Orosz Csaba
Oszetzky Dorina
Pajor Anna
Palkó Fruzsina
Somogyi Bence
Soós Ivett
Szabó Bence
Szabó Eszter
Szabó Ödön
Székely Árpád
Szloboda Márton
Szóke Zsófia
Tóth Alexandra
Tóth Andrea
Ujszászi András
Vásárhelyi Kinga
Vécsei Gábor

A mi osztályunk nagyon összetartó kis csapat, igazi barátok közösségévé vált az elmúlt 4 év során.

Vannak kis vitáink, de ezek hamar megoldódnak. A nehézségekből tanulunk, a jóra szívesen emlékezünk vissza.

Sok közös programot szervezünk, amiken nagyon szeretünk együtt lenni. A fiúk minden szabad percükben fociznak, ebben minden alsós osztályt megvernek, sőt néha még a felsősöket is. A lányok inkább a beszélgetést, a kézműves dolgokat részesítik előnyben.

Tanáraink rendesek, aranyosak, az óráink jó hangulatban telnek.

Vannak nagyon aktív, hangos gyerekek, vannak, akik csendesen üldögélnek az órákon. Az osztály fele szorgalmas, jó tanuló, a többieknek van pótolnivalójuk. Sok feladatot már önállóan, egyedül is meg tudunk oldani, néhányan már kerületi versenyeken is próbálgatják „erejüket”.

Osztálylétszámunk magas: 33-an vagyunk. A fiúk kicsit többen vannak, mint a lányok.

A konyhas nénik szerint mi vagyunk a leghalkabb, legrendesebb csoport az alsósok között az ebédlőben.

Szerintünk ez egy nagyon jó osztály, akikhez öröm minden reggel megérkezni.

5.a osztály

Fehér Viktor
Fényi Sarolta
Kakas Gergely
Kiss István
Kondás Réka
Lukács Ingrid
Makai Zsófia
Nagy Dániel
Orbán Dávid
Sipos Miklós
Szabó Róbert
Szalai Martin
Tóth Róbert
Tóth Zsófia
Vaslabán Emőke
Vincze Dorottya

Hááát... Hol is kezdjem? Mi egy kicsit „csintalanok” vagyunk. (Ez mondjuk, nem látszik a magatartás-lapon.)

Osztálylétszám 16. Van a verekedős banda, azaz Viktor, Tóth Robi, Miki és Martin. Van a szumós banda: Szabó Robi, Dani és Pisti a tagok. Íme a „kung-fus” lányok: Réka és Dóri. Tóth Zsófi a kosárbajnok, Ingrid a tudós. Az osztály szépe Saci, nagyon népszerű a fiúk körében. A többi „gyerkőc” átlagos 10-11 éves. Osztályfőnökünk Kriszta néni kedvel minket és mi is őt.

Bajza fotó nr. 11

A számítógép terem.

5.b osztály

Bari Ibolya
Barta Olivér
Boldizsár Márton
Göcsei Balázs
Holl Bernadett
Horváth Dániel
Hutflesz György
Kovács Tünde
Kovács Zsanett
Kulcsár Ágota
Molnár Soma
Nagy Nikolett
Neuser Adrián
Neuser András
Simondán Bence
Sipos Nikolett
Szántó Gergely
Szűcs Bernadett
Zelenyiánszki Péter

A mi osztályunk sok jó eredményt ért el és ér el. Sok tanár szeret minket, humorosak, segítőkészek vagyunk. Tudunk jók is lenni, ha akarunk. Sok a jó tanuló nálunk, összetartóak vagyunk, de nem mindig. A mi osztályunk inkább merész gyerekekből áll. Sokszor a rossz helyzetben is meglátjuk a jót. Ha nem is mutatjuk, azért szeretjük egymást, ha nem is mindannyian, de a többség igen.

Bajza fotó nr. 12

Meghitt zugok az udvarban.

5.c osztály

Balczó Dorottya
Bánhegyesi Péter
Bors István
Czigler Gabriella
Csikár Richárd
Herz Tímea
Horváth Róbert
Hutira Zsanett
Kovács Dániel
Kovács Róbert
László Gergely
Makó Anita
Pelikán Szilvia
Radványi Kitti
Singár Jenő
Soulimán Dávid
Stefán Orsolya
Sudár Noémi
Szabó Gyula
Szabó Kristóf
Szűcs Tamás
Virág Tamás

A mi osztályunk egy jó csapat. 22-en vagyunk, ebből 9 lány, 13 fiú és az osztályfőnök.

Bár néha rosszul viselkedünk, de ez másokkal is megesik. Az osztályban vannak baráti körök, de azért mindannyian jól kijövünk egymással. Idén lettünk felsősök, ami sok új élménnyel jár. Szeretjük a felsős tanárokat, és arra törekszünk, hogy ők is így érezzenek irántunk. Szorgalmunk nem kitűnő, de igyekszünk megfelelni a követelményeknek. A magatartási lap szerint inkább középtájt helyezkedünk el, de ez lesz még jobb is. Szünetben vezetjük le a felgyülemlett feszültséget.

Az év végi kirándulások alkalmat adnak a közös játékokra, ami alatt még jobban megismerjük egymást.

A jövő év talán könnyebb lesz, mint az idei.

Bajza fotó nr. 13

Nyüzsgés a büfé előtt.

6.a osztály

Andrejszki Zsófia
Aradi Diána
Benes Attila Zsolt
Bogdándy Beáta
Csiki Emőke
Dobrozemszky Gábor
Felföldi Balázs
Gábeli Emese
Gál Csaba
Gál Tamás
Hirt Dániel
Hegedűs Orlandó
Jakab Viktória
Jákó Andrea
Katona Györgyi
Kozma ádám
Laczó Dániel
László Eszter
Lendvai Márton
Lieszkofszky Alexandra
Páll Krisztina
Pleván Tibor
Singer Renáta
Szabó Gergely
Szabó György
Szilágyi Barbara
Tóth Levente
Urbán Gábor
Vrábel fanni
Zacháry László

Az osztályt nem nehéz bemutatni, mert az egész iskola rólunk beszél. De sajnos nem arról, hogy milyen jó, aranyosak és fegyelmezettek vagyunk, hanem éppen az ellenkezőjéről (Kati néni nagy szomorúságára). Az osztályt lehet látni a heti magatartáslapon a legrosszabb átlaggal.

De ne csak a rossz oldalról mutassuk be az osztályt, hanem a jóról is. Ezen tulajdonságokról nem hallanak sokat a diákok, pedig érdemes. Mi segítünk a másoknak, összetartóak, szorgalmasak és érdeklődőek vagyunk, mert kíváncsi természetünk van.

Remélem, hogy az osztályban az a négy-öt rossz gyerek is megváltozik, és mi leszünk a legjobb osztály a következő négy évben, ami még hátra van

6.b osztály

Bartonovszki Krisztina
Bereknyei Gábor
Bodóczki László
Borbáth Attila
Brassányi Máté
Csikós Bence
Faddi Dániel
Farkas Brigitta
Földi Edina
Gilau Renáta
Hesz Georgina
Juhász Lili
Jurkiewicz Mátyás
Koltai Krisztina
Komár Alexandra
Kovács Csaba
Laczkó M. Barbara
Lőrincz Júlia
Molnár Enikő
Nagy Gergő
Németh Barbara
Papp Zsófia
Paroda Tímea
Simondán Balázs
Somogyvári Dániel
Szilvási Franciska
Szmolicza Vivien
Tornyai Dániel
Vígh Norbert
Wittek Balázs
Zelenka Gábor

A mi osztályunk a 6.b. Mint minden osztályban itt is vannak veszekedések, de harag soha nincs. Szóval jó az osztályközösségünk. Táborokban is nagyon jól érezzük magunkat. Nagyon sokat bulizik együtt az osztály. Tudjuk, hogy nem a legjobb a magaviseletünk, de azért ebbe az is belejátszik, hogy 31- en vagyunk.

Bajza fotó nr. 14

Nagyszünet

7.a osztály

Ágoston Henrietta
Bodó Antal
Czeróczyki Anita
Fülöp Georgina
Goldbach Zsuzsa
Greman Alexandra
Gyöngyösi Adrienn
Haraszi Éva
Heisz Krisztián
Icsó Ottó
Jancsok Péter
Lőw László
Mátyás Mariann
Rácz Renátó
Schlitt Richárd
Sonkál Dániel
Sudár Ágnes
Szabó Zsófia
Szépe Zsolt
Szerencsi Péter
Tasi Gábor
Tóth Norbert
Tóth Szilvia
Tömő Annamária
Várszegi Alex

Bajza fotó nr. 15

Az ebédlő.

Bajza fotó nr. 16

A Sportcsarnok terve.

7.b osztály

Ángyás Csilla
Bognár Ádám
Boroska Magdolna
Erdélyi Veronika
Hegyi Éva
Horváth Ádám
Horváth Enikő
Horváth Tímea
Juhász Mariann
Kálomista László
Korbuly Csenge
Kovács Barbara
Kovács Nikolett
Misik Erzsébet
Molnár Erzsébet
Nagy Máté
Pál Dániel
Péter Norbert
Rosenfeld Viktória
Sárosi Gábor
Sviatkó Alexandra
Székely Dávid
Zsehránszky János

Egy osztály életében a legfontosabb az osztályközösség. Ha ez nincs, akkor az egésznek vége. Nincsenek barátságok, és mindenki csak a saját dolgával törődik.

Nálunk még nem a legtökéletesebb ez a feltétel, de már kezd kialakulni. A 7.b-ben vannak barátságok. Néhány ember nem egészen jön ki egymással, de azért megvagyunk úgy-ahogy.

A tanulmányi eredmények, igaz nem sokkal, de a túróhatáron belül vannak. A tanulás nem az osztály erőssége. A tanárok veszekszenek velünk, mert nem mindig figyelünk oda órán.

Szerintem ez egy jó osztály, bár nem tartozik a jó magatartásúak közé.

Bajza fotó nr. 17

„Bajza“ udvar.

8.a osztály

Andrejszki Tamás
Bányai Kristóf
Besenyi Sándor
Gerber Krisztina
György Zsuzsa
Ifjú Ivett
Keszericze Ákos
Kiss Norbert
Kovács Gergely
Labancz Diána
Láng Zsolt
László Dénes
Likker Bernadett
Petrovics Eszter
Rudolf Dániel
Sáfár Szilvia
Sárosi István
Szecsódi András
Szőlősi Szilvia
Tasi Fruzsina
Tóth Petra
Treszkai László
Zeller Zita

A 8.a-nak 13 tanulója első osztálytól kíséri velünk az eseményeket. Mindenki külön egyéniség a mi közösségünkben.

Azt mondják, itt a legcsinosabbak a lányok, de sok fejtörést okoznak szegény fiúknak.

Mi vagyunk a legsportosabbak az osztályok közül. Szeretünk együtt sportolni, többen is járunk külön kosár-, foci- és röplabda edzésekre. A versenyeken lehet az szellemi is, kimagasló eredményeket értünk el.

Az együtt töltött erdei iskolák mindig vidáman zajlanak. Sokan közülünk részt vettek valamennyi téli- és nyári táborban, ahonnan kivétel nélkül kellemes emlékekkel tértünk vissza.

A fiúk és lányok nagy barátságban vannak nálunk. Sajnos a fiúk hajlamosak a barátságos közeledést félre érteni.

Az egyetlen gyenge pontunk: a magatartás. Hetedik osztály elejéig még mi voltunk a legrendesebb osztály, utána mintha megkergültünk volna. A tanár- diák konfliktusok kiéleződtek. Ennek oka néhány tanár engedékenysége és a saját véleményünk túlzott hangoztatása. Ez érthető, hiszen kamaszodunk, és azt hisszük, miénk a világ.

Most, hogy közeledik az év vége, egyre többször jut eszünkbe, hogy már csak hetek vannak hátra az együtt eltöltött időből. Ilyenkor eszünkbe jutnak a régi szép emlékek, amikor még futottunk a nálunk 3-4 évvel idősebb fiúk és lányok után, mikor délutánonként az udvaron fociztunk, és persze a régi szerelmek.

Egy biztos: a vizsgákat leszámítva a ballagás lesz az egyik legnehezebb nap számunkra. Nem lesz könnyű megválni azoktól, akik éveken át jó barátaink voltak, és akikkel mindig jól éreztük magunkat.

8.b osztály

Baditz Ádám
Balogh Kálmán
Csonka Gergő
Demény Tibor
Eperjesi Dávid
Fülöp György
Futás Ádám
Hajdu Zsombor
Huszár Barbara
Kiss Tímea
Koczka Dóra
Komjáti Petra
Kurucz Péter
Lutz András
Petten Dávid
Stumperger Nóra
Szentmiklósy Tamás
Szloboda Réka
Szmolicza Szabina
Tömöry Tamás
Tóth Zoltán
Tulipán Tibor
Vágvolgyi Gergely

Ebben az osztályban nagy az egyetértés, erő, erkölcs és kiállunk egymásért. Az osztály a legszimpatikusabb, ezt mutatják a magatartás- és szorgalomjegyek is. Nincsenek klikkek, külön csoportok. Miénk a legjobb osztályfőnök, sokat segít a tanulásban. A tanárok szeretnek minket.

Szeretjük a focit és a röpit, ami a jegyeken is meg látszik. Kerületi versenyeken is szép eredményeket érünk el, büszkék vagyunk egymásra. A szüli- és névnapokat is elsőtől kezdve megünnepeljük. Akik az évek során érkeztek, gyorsan beilleszkedtek és az átlaguk is javult. Ismerjük és tiszteletben tartjuk a házirendet.

Osztályunk jelszava: „Egységben az erő”.

Bajza fotó nr. 18

Tenisz-foci pálya

8.c osztály

Básti Zsuzsanna
Bernáth Viktória
Bódi Ágnes
Deli Ádám
Fatér Dávid
Heisz Viktória
Kimmel Hajnalka
Kispéter Viola
Kovács Brigitta
Kovács Mónika
László Dóra
Németh Melinda
Neuser Lisandra
Sram Tímea
Szabó Ivett
Venyericsán Ágnes

Nagy híre van az iskolában a 8.c-nek. Ebbe az osztályba járok. Persze nem ezért híres!

Vannak tanárok, akik szeretnek minket, vannak, akik nem. Minden tanárnak az a véleménye, hogy a fiúk rontják el az osztályt. „Hírnevünk“ a rossz magatartásunk és szorgalmunk miatt van.

16 fős az osztályunk, egy magántanulóval kiegészülve 17. Szerintem nemcsak a fiúk rontják el az osztályt, hanem 1-2 lány is. Tény, hogy tényleg rosszak vagyunk, de ha kell megembereljük magunkat, bár ennek hatása nem tart sokáig. Ami azt illeti, azt mondják, jó az osztályközösségünk. Tényleg összefogunk, ha kell...

Lehet, hogy furcsa, de szeretek ide járni, mert sok jó dologban benne voltunk, és azért a sok rossz mellett ez egy JÓ OSZTÁLY!

Bajza fotó nr. 19

„Bajza“

Gyermekmunkák

Velencei fennsík

/novella, pályázat/

Nyáron a szüleimmel Olaszországban nyaraltunk. Utunk egyik állomása Mestre volt, a Velence melletti kisváros, ahol szállásadónk, egy idős bácsi mesélte el a következő történetet.

1918-ban szokatlanul fagyos november volt. A városkában, a régóta tartó háború miatt, nagyon szűkösen éltek az emberek. A tartalék tüzelő elfogyott, és a házakba beköltözött a hideg.

Az iskolák bezártak, és a gyerekek sokat időztek kint a téren. Egy nap a frontra vonuló magyar katonák útja a városon vezetett keresztül. A büszke, fegyelmezett oszlopban menetelő katonák vezetője, egy fiatal hadnagy, ránézett az egyik fiúra, aki elmosolyodott. A hadnagy odalépett hozzá, kezét a kisfiú fejére tette és megsímogatta.

- Hogy hívnak? - kérdezte kedvesen.

A kisfiú meglepődve, de büszkén válaszolt.

- Tiberiónak hívnak, az apám után kaptam a nevem.

- Az én kisfiam pontosan annyi idős, mint Te - mondta a hadnagy meghatódva.

Aztán benyúlt zubbony belső zsebébe, és egy piros-fehér-zöld színű szalagot húzott elő.

- Kokárda - mondta. - Számunkra a legkedvesebb három színnel. Nem ismerős?

A kisfiú elcsodálkozott.

- Tényleg, a trikolór! Mint a miénk!

- Tedd el, fiam, legyen a tiéd - szólt a katona.

Azzal megfordult, és mire a kisfiú felocsúdott volna, a csapat már vonult is tovább.

Néhány hét múlva az a hír járta, hogy vége van a háborúnak.

Egyik reggel a gyerekek kint játszottak a téren, mint mindig, amikor látták, hogy katonák mennek a város szélén. Fáradtak, kimerültek és szomorúak voltak. Sebesülteket vittek hazafelé. Az egyikük hirtelen megrogyott és összeesett. A fiúk odaszaladta, és az egyik közülük azonnal felismerte. A hadnagy! Ez az ember adta neki a kokárdát! A gyerekek hazavitték, lepihentették, ételt, italt adtak neki. A kisfiú szinte el sem mozdult az ágya mellől.

Egy hónappal később a katona búcsúzott.

- Mennem kell - mondta, és könnyes szemmel elindult HAZA!

Lélegzetünket visszafojtva hallgattuk az idős embert. Az esti félhomályban láttuk a szemében megcsillanó könnycseppet.

Ez volt az olasz kisfiú és a magyar hadnagy barátságának története, akiket nemzeti lobogójuk színei fűztek össze, örök szövetségbe.

- Soha többé nem láttam a hadnagyot - tette hozzá végül, és előhúzta szíve alól a kokárdát.

Ő volt az a kisfiú.

Fényi Sarolta

15 év múlva

Mikor még 14 éves voltam, sokat gondolkoztam azon, hogy mi is lesz majd velem ha felnövök. Biztos voltam benne, hogy minden más lesz, mint akkor. Reménykedtem abban, hogy lesz majd családom, szép kis házam, egy olyan munkát fogok végezni, amit sose fogok megunni. Jó lesz majd felnőttnek lenni. Most, hogy eltelt azóta 15 év ugyanúgy érzem magam. De körülöttem minden más lett...

Tizenkilenc éves koromban ismerkedtem meg mostani férjemmel az Egyesült Államokban, miközben ott babysitterkedtem a nyáron. Az én kedvemért elkezdett magyart tanulni és most már egész jól beszéli ezt a nehéz nyelvet. A belváros egyik nyelviskolájában tanít, hétvégenként meg angol korrepetálást vállal néhány órára. Minden nyáron meg szoktuk látogatni a családját az Egyesült Államokban, akik szívesen vendégül látnak akár két hónapig is. Van egy négy éves kislányom, akit Koráliának hívnak. Elég csibész, kedvenc hobbija a plüssállatkák kihajigálása az ablakon. Emellett szeret rajzolni, különösen a gyerekszoba falára. Rendkívül mozgékony, még este nyolckor is alig lehet ágyba nyomni. Férjemmel úgy döntöttünk, hogy én csak magyarul, ő meg csak angolul fog beszélni a gyerekekkel. Korália meg is

érti és beszél mindkét nyelven. Három éves korától jár oviba, amit nagyon élvez. A kisfiam, James, akivel szintén két nyelven beszélünk, most egy éves és szörnyen hisztis. Éjszaka mindig többször is felébred, olyankor férjemmel ki szoktuk sorsolni, hogy ki vegye fel és altassa vissza. Jól eljátszik a nővérével, bár egyszer Korália bezárta őt a gyerekszobába és a kulcsot eldugta valahová. James egész végig ordított oda-lent a járókában, addig ameddig a férjem haza nem ért és fel nem törte az ajtó zárját. Azóta állandóan figyelnem kell őket, amikor együtt játszanak.

Egy szép kis kertes házban lakunk Újpesten. Van három szoba, egy pici kis konyha és egy fürdőszoba. Minden helyiség ki van festve. A gyerekszoba kék, a mi hálószobánk bordó, a konyha világos barna, az előszoba halványzöld, a nappali sárga, a fürdőszoba meg rózsaszín. A konyha sajnos, mint mondtam, elég kicsi, de ennek ellenére sokat szoktam benne sütni, főzni. Szeretek új recepteket kipróbálni. A kedvenceimből most épp egy szakácskönyvet készítek. Meg vagyok elégedve a házacskáinkkal, szép tágas, kényelmesen elférünk benne, de nekem mégis a kedvencem a kert. Elég nagy, de kicsinek néz ki, mert sűrűn be van ültetve növényekkel és virágokkal. A bejárati ajtó mellett van két törpe tuja, amiket karácsonykor fel szoktunk díszíteni kis égőkkel, ez a gyerekek kedvence. A kertre néző ablakokban muskátli és petúnia virágzik. A ház fala mellett van egy szép futó növény és egy oleander, aminek nyáron

gyönyörű szép virágai vannak. Egy kicsi orgonabokor is van, amit a férjem Koráliával ültetett el tavaly. A kertnek egy része ki van kövezve, oda szoktuk rakni a kerti asztalt nyáron.

Hat éve kezdtem el tanítani alsó tagozatos kis diákokat a Szent Krisztina Katolikus Általános Iskolában, ahol művészet tagozat is van. Kerália és James miatt otthon töltött négy év alatt képeslapokat, meghívókat, üdvözlőkártyákat, mintás üveg és porcelán tányérokat és poharakat készítettem, amiket a plébániánk által szervezett jótékonyági vásáron adtam el. Az iskolában a gyerekek és a tanárok nagyon kedvesek, mindennap szívesen megyek dolgozni. A hittanon és az éneken kívül minden tantárgyat tanítok a másodikos diákoknak. Itt rajzóra helyett művésztóra van négyszer egy héten. Ezek az órák egy jól felszerelt külön „művészet-teremben” történnek. A gyerekekkel szoktunk szobrászkodni, kerámiázni, rajzolni, festeni, vágni, ragasztani. Az iskola kopár falait az ő színes munkái vidítják fel. Gyakran megyünk az osztállyal színházba, múzeumokba. Célom, hogy az órákat minél érdekesebben, játékosabban vezessem le. Alapelvem: játszva tanul az ember. Nem tartom fontosnak az osztályzást, az állandó feleltetést, dolgozatírást. Szerintem a gyerekek sokkal jobban teljesítenek, ha nem jegyre kell bemutatni a tudásukat. Szívesen megyek az osztályommal az év végi kirándulásokra és nyári táborokba. Számomra az iskola olyan, mint egy nagy család.

Tulajdonképpen, ha belegondolok, elértem célomat, teljesültek álmaim, vágyaim. Van családom, szép kis házam, és egy olyan munkát végzek, amit még eddig nem untam meg.

Jó felnőttnek lenni!

Bajza Balambér barangolása a fizika birodalmában

Balambér barangolása során elérkezett a fizika birodalmába. A lámpák mérő rugók voltak. Betért egy fogadóba minek a neve: diffúzió. Ennek a helynek az volt a különlegessége, hogy itt csak koktélok lehetett kapni. Nem direkt formálták a folyadékok magukat, csak úgy, összekeveredtek. Tovább folytatta útját.

A fizika birodalmában nagyon sok lakó élt, ennek következtében nagy nyomás nehezedett a szigetre. Ebben bizony nagy szerepe volt a gravitációs kölcsönhatásnak. Ez a kis birodalom azért is volt olyan különleges, mert különböző folyadékok léteztek. Volt nedvesítő és nem nedvesítő folyadék is. Amíg ezen elmélkedett Balambér, elért a tehetetlenségek házába. Ott mindenki olyan darabos volt, hogy miért? Mert mindenki egy vonalban megy, ki gyorsabban, ki

lassabban, találkoznak egy közös pontban és puff...!
Már meg is volt a galiba. Balambér jobbnak tartotta,
hogy gyorsan kimegy ebből a házból. Egy energia ház-
zal találta magát szembe. Itt megtalálható volt a
napenergia meg sok más energiával kapcsolatos
dolog. Már nem volt túl sok ideje, hogy barangoljon,
így elérkezett Ohm bácsihoz. Nagyon sok okossággal
látta el Balambért, az elektromossággal és egy általa
alkotott törvényt is mondott. Ez volt az Ohm
törvénye. Balambér ezzel barangolása végére ért.
Megígérte, hogy majd egyszer meglátogatja ezt a
csodálatos birodalmat.

*Készítette: Molnár Emese 7.b.
Bp.2003. március*

Ötven
év
tanárai

Ábriné Nagy Judit
Ágotai Ferenc
Albert Istvánné
Alexi Ferencné
Ambrus Ferenc
Andrejszkiné Arday Andrea
Antal Józsefné
Antoni Alfonzné
Antos Anikó
Ároly Erzsébet
Balogh József
Balogh Piusz
Baranyai Zoltánné
Bartha Sándorné
Bartos Aladárné
Bedáné Szegő Ildikó
Bér Jenő
Besenyi Józsefné

Bíró Judit
Bódis Gyuláné
dr. Bóna Ervinné
dr. Bodai Istvánné
Bodnárné Stier Zsaklin
Borosné Kapcsos Andrea
Börcsök István
Bundik Mária
Csák Kálmán
Csepregi Krisztina
Csillag Jánosné
Csimma Ilona
Csombordi Tünde
Czimmermann Judit
Deményné Sári Julianna
Dévényi Lászlóné
Dikátné Nyalka Magdolna
Dobiné Pető Mária
Domián Gyula
Dorogi Gyöngyi
Drozdik Beáta
Egyed Ferencné
Elek Kánya Imréné
dr. Elek Sándorné

Elekesné Hegedűs Erika
Eppichné Molnár Erzsébet
Fábiánné Stefán Mária
Ferenczi Lászlóné
Filep Hajnalka
Fischer Katalin
Fodor István
Gajzinger Éva
Goór Katalin
Gyenes Károlyné
dr. Györgyi Árpádné
Gyurkó Gábor
Haás Ildikó
Haffner Ferenc
Haide Rudolfné
Hegedűs Imréné
Heiszné Szabó Ágnes
Hoffmanné Gréti
Horváth Gézáne
dr. Horváth Józsefné
Horváthné Bódis Erika
Huszárné Orosz Éva
Husztiné Keresztes Tünde
Illia Erzsébet

Isztin Mária
Jakabné Csémi Tünde
Jenei István
Kákonyi Krisztina
Kállai Henrik
Kalmár István
Kalmár Istvánné
Karl Józsefné
Kárpáti Jánosné
Kasznakidisz Erika
Katona Gabriella
Katona Józsefné
Katona Károlyné
Katona Tamás
Kecskés Károly
Knézné Sarlós Mariann
Kerényi Mihályné
Kerepesi Andrea
Kirádi Ervinné
Király Gyöngyvér
Kis-Kopárdi Béláné
Kiss Béla
Kiss Györgyné
Kiss L. Tiborné

Kiss Tamás
Kissné Kapocsi Tímea
Kocsis Jánosné
Kocsis Károly
dr. Koczka Jánosné
Kohod Sándorné
Kohodné Tóth Andrea
Kotilla István
Kovács Lajosné
Kovács Péterné
Kovács Zsuzsanna
Kovácsné Szomolányi Erika
Kozáry Vilmos
Kozma Ágota
Kőrössi Ildikó
Kőszegi Árpád
Kőszegi Zsoltné
dr. Kulcsár Gáborné
Lantos Jenőné
László Imréné
László Pál
Lik Erika
Lované Virányi Zsuzsa
Majerszyk Pálné

Mákosné Mikos Eszter
Mányoki Ferenc
Mihály Márton
Miklós Istvánné
Mohácsi Attila
Mühlhausen Ágnes
Nagy Attila
Nagy Istvánné
dr. Nagy Istvánné
Nagyné Gyenes Margit
Németh László
Nyikáné Kökény Dóra
dr. Nyilasy Péterné
Ossó Jánosné
Örkény Csaba
Paár Pálné
Pál Zoltán
Pápai Gyula
Papp Béla
Parizánné Jankó Márta
Parraghné Erdős Ágnes
Pentz Zsoltné
Perlaki István
Petényi József

Petényiné Egri Erzsébet
Pintérné Németh Márta
Piroska László
Pogány Gyuláné
Polgári Barnabásné
Pomázi Lászlóné
Poór Mária
Prenner Károlyné
Prónikné Aspermayer Gabriella
Pusztainé Eta
Rády Judit
Rázga Judit
Répási Judit
Réz Gábor
Rhédeyné Kónya Margit
Róna Elemérné
Sallai László
dr. Sánta Lajos
Schaffer Judit
Schidek Pálné
Schmidt Olga
dr. Selmeczy Antal
Siklósi Béláné
Solt Árpádné

Soltész Andrea
Stelczér Mária
Sümegi Ferencné
Szabó Judit
Szabó Sára
Szabó Tamás
Szabolcsikné Rozika
Szabóné Csutorka Márta
Szakács Istvánné
Szenczi Zsuzsanna
dr. Szemkeő Pálné
Szmrtyka Tiborné
Székely Pálné
Szentannai Péter
Szloboda Józsefné
Szonntag Dávid
Szócsné Kis Katalin
Tarján András Géza
Tassy Pálné
Temesvári Miklós
Tenkes Attila
Tóbiás Károly
Tombor Béláné
Tóth Andrea

Tóth Ildikó
Tóth Istvánné
dr. Tóth Istvánné
Tóthné Keller Szilvia
Tóthné Sebők Mariann
Tóthné Varga Zsuzsa
dr. Töttössy Istvánné
Újvárosi Olga
Vágvölgyi Ferenc
Varga Dezső
Vargáné Bezzegh Magdolna
Vass Andrea
Vass Lóránt
Velősyné Erdős Ágnes
Vereczkei László
Villányi Árpádné
Villám Károly
dr. Völgyi Sándorné
Wittekné Vidra Dorottya
Wittinger Ottmárné
Zábrák Károly
Zádorné Nagy Orsolya
Zoltán Béláné

Bajza fotó nr. 20

Megújult iroda-régi igazgatóval.

Bajza fotó nr. 22

A sokat-látott technika terem a 8.a-val.

Bajza fotó nr. 21

*Kézikönyvtárunk Baranyai Józsefnével, Marikával,
„kézi” könyvtárosunkkal.*

Bajza fotó nr. 23

A 4.a faliújsága

TARTALOMJEGYZÉK

Polgármester-helyettesi köszöntő	3
Köszöntő helyett KÖSZÖNET!	5
Tóth Árpád: Köszöntő	7
Névadónk emlékére	9
Bajza-történelem	10
Dr. Vértés László levele	12
Szívesen lennék diák a Bajzában	14
Visszaemlékezések	15
Szülői írások	64
Az osztályok bemutatása	67
1.a osztály	68
1.b osztály	70
1.c osztály	72
2.a osztály	74
2.b osztály	76
2.c osztály	78
3.a osztály	80
3.b osztály	82
4.a osztály	84
4.b osztály	86
5.a osztály	88
5.b osztály	90

5.c osztály	92
6.a osztály	94
6.b osztály	96
7.a osztály	98
7.b osztály	100
8.a osztály	102
8.b osztály	104
8.c osztály	106
Gyermekmunkák	108
Ötven év tanárai	115

